

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 65

30. května 2022

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2022/C 213/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2022/C 213/02	Věc C-116/20: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Timișoara – Rumunsko) – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central („Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná zemědělská politika – Režimy přímých podpor – Společná pravidla – Režim jednotné platby na plochu – Nařízení (ES) č. 73/2009 – Článek 2 písm. c) – Pojem „zemědělská činnost“ – Článek 35 – Nařízení (ES) č. 1122/2009 – Vnitrostátní právní úprava, která ukládá povinnost předložit právní titul dokládající právo užívat zemědělský pozemek poskytnutý zemědělci na základě koncesní smlouvy a podmiňuje platnost takové smlouvy tím, že budoucí koncesionář má postavení chovatele nebo vlastníka zvířat – Držitel koncese k pastvině, který uzavřel smlouvu o spolupráci s chovateli zvířat – Překážka věci pravomocně rozsouzené“)	2
2022/C 213/03	Věc C-140/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – G.D. v. The Commissioner of An Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Attorney General („Řízení o předběžné otázce – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Důvěrný charakter sdělení – Poskytovatelé služeb elektronických komunikací – Plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů – Přístup k uchovávaným údajům – Soudní přezkum a posteriori – Směrnice 2002/58/ES – Článek 15 odst. 1 – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 – Možnost vnitrostátního soudu časově omezit účinky prohlášení neplatnosti týkajícího se vnitrostátních právních předpisů neslučitelných s unijním právem – Vyloučení“)	3

2022/C 213/04	Věc C-161/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. dubna 2022 – Evropská komise v. Rada Evropské unie („Žaloba na neplatnost – Rozhodnutí Rady obsažené v aktu Výboru stálých zástupců (Coreper) ze dne 5. února 2020, kterým bylo schváleno oznámení určené Mezinárodní námořní organizaci (IMO) a týkající se zavedení pokynů stran životního cyklu pro odhad emisí skleníkových plynů (Well-to-Tank) z udržitelných alternativních paliv – Článek 17 odst. 1 SEU – Vnější zastupování Evropské unie – Předání tohoto oznámení organizaci IMO členskými státy předsedajícím Radě, a to jménem členských států a Komise“)	5
2022/C 213/05	Věc C-176/20: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunsko) – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central („Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná zemědělská politika – Režimy přímých podpor – Společná pravidla – Režim jednotné platby na plochu – Nařízení (EU) č. 1307/2013 – Článek 4 odst. 1 písm. a) a c) a odst. 2 písm. b) – Vnitrostátní právní úprava podmiňující přímou podporu tím, že zemědělec drží vlastní zvířata – Článek 9 odst. 1 – Pojem „aktivní zemědělec“ – Nařízení (EU) č. 1306/2013 – Článek 60 – Doložka o obcházení – Pojem „měle vytvořené podmínky“)	5
2022/C 213/06	Věc C-228/20: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Niedersächsisches Finanzgericht – Německo) – I GmbH v. Finanzamt H („Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 132 odst. 1 písm. b) – Osvobození některých činností ve veřejném zájmu od daně – Osvobození nemocniční a lékařské péče od daně – Soukromé nemocnice – Řádně uznané zařízení – Srovnatelné sociální podmínky“)	6
2022/C 213/07	Věc C-236/20: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna – Itálie) – PG v. Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Ustanovení 2 a 4 – Rámcová dohoda UNICE, CEEP a EKOS o částečném pracovním úvazku – Ustanovení 4 – Zásada zákazu diskriminace – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Smírčí soudci a řádní soudci – Ustanovení 5 – Opatření, jejichž cílem je sankcionovat zneužívání smluv uzavřených na dobu určitou – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Placená dovolená za kalendářní rok“)	7
2022/C 213/08	Věc C-333/20: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București – Rumunsko) – Berlin Chemie A. Menarini SRL v. Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București („Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 44 – Místo poskytnutí služby – Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 – Článek 11 odst. 1 – Poskytování služeb – Místo rozhodné pro vznik daňové povinnosti – Pojem „stálá provozovna“ – Společnost členského státu, která je přidruženou společností společnosti nacházející se v jiném členském státě – Vhodná struktura z hlediska lidských a technických zdrojů – Způsobilst přijímat a využívat služby pro vlastní potřebu stálé provozovny – Poskytování marketingových, regulačních a reklamních služeb a služeb zastupování přijímající společnosti propojenou společností“)	8
2022/C 213/09	Věc C-342/20: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Helsingin hallinto-oikeus – Finsko) – A SCPI („Řízení o předběžné otázce – Daně – Články 63 a 65 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Omezení – Korporační daň – Osvobození investičních fondů od daně – Podmínky osvobození – Podmínka týkající zřízení fondu podle smluvního práva“)	9
2022/C 213/10	Věc C-385/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia nº 49 de Barcelona – Španělsko) – EL, TP v. CaixaBank SA („Řízení o předběžné otázce – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Směrnice 93/13/EHS – Zásada efektivit – Zásada rovnocennosti – Soudní řízení o žalobě na určení zneužívající povahy smluvního ujednání – Pravomoc vnitrostátního soudu k přezkumu i bez návrhu – Vnitrostátní řízení o určení výše nákladů řízení – Nahraditelné náklady řízení vynaložené z titulu odměny advokáta“)	9

2022/C 213/11	Věc C-429/20 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. dubna 2022 – Solar Ileias Bompaina AE v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Trh s elektřinou z obnovitelných zdrojů – Vnitrostátní právní předpisy, jejichž důsledkem je údajně poskytnutí protiprávní výhody dodavatelům elektřiny – Stížnost k Evropské komisi – Zamítavé rozhodnutí bez zahájení formálního vyšetřovacího řízení – Žaloba na neplatnost – Nařízení (EU) 2015/1589 – Článek 1 písm. h) – Pojem „zúčastněná strana“ – Nepřípustnost“)	10
2022/C 213/12	Spojené věci C-447/20 a C-448/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) v. LM (C-447/20), BD, Autoridade Tributária e Aduaneira (C-448/20) („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 – Vlastní zdroje Evropské unie – Ochrana finančních zájmů Unie – Stíhání nesrovnalostí – Článek 4 – Přijetí správních opatření – Článek 3 odst. 1 – Promlčecí lhůta pro zahájení stíhání – Uplynutí – Dovolatelnost v rámci řízení o nuceném vymáhání pohledávky – Článek 3 odst. 2 – Lhůta pro výkon rozhodnutí – Použitelnost – Počátek – Prerušování a stavění – Prostor pro uvážení členských států“) . .	11
2022/C 213/13	Věc C-489/20: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas – Litva) – UB v. Kauno teritorinė muitinė („Řízení o předběžné otázce – Celní kodex Unie – Zánik celního dluhu – Zboží, které vstoupilo protiprávně na celní území Unie – Zajištění a zabavení – Směrnice 2008/118/ES – Spotřební daně – Směrnice 2006/112/ES – Daň z přidané hodnoty – Rozhodná událost pro vznik povinnosti – Povinnost zaplatit daň“)	12
2022/C 213/14	Věc C-561/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel – Belgie) – Q, R, S v. United Airlines, Inc. („Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Společná pravidla pro náhradu a pomoc cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu – Navazující let zahrnující dva úseky letu – Významné zpoždění v cílovém místě určení, k němuž došlo v druhém úseku tohoto letu mezi dvěma letišti umístěnými ve třetí zemi – Platnost tohoto nařízení z hlediska mezinárodního práva“)	12
2022/C 213/15	Věc C-568/20: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – J v. H Limited („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Působnost – Článek 2 písm. a) – Pojem „rozhodnutí“ – Platební rozkaz vydaný v jiném členském státě po zkráceném kontradiktorním přezkumu rozhodnutí vydaného ve třetím státě – Článek 39 – Vykonatelnost v členských státech“) .	13
2022/C 213/16	Věc C-645/20: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation – Francie) – V A, Z A v. TP („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 650/2012 – Článek 10 – Podpůrná příslušnost v dědických věcech – Obvyklý pobyt zůstavitele v době smrti nacházející se ve státě, pro který nařízení (EU) č. 650/2012 není závazné – Zůstavitel se státní příslušností členského státu a majetkem v tomto státě – Povinnost soudu uvedeného členského státu, jemuž byl spor předložen, zkoumat z vlastního podnětu kritéria své podpůrné příslušnosti – Jmenování správce pozůstalosti“) .	14
2022/C 213/17	Věc C-668/20: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof – Německo) – Y GmbH v. Hauptzollamt („Řízení o předběžné otázce – Společný celní sazebník – Kombinovaná nomenklatura – Zařazení zboží – Čísla 1302, 3301 a 3302 – Výtažek z vanilky – Výbor pro spotřební daně – Směrnice 92/83/EHS – Osvobození – Článek 27 odst. 1 písm. e) – Pojem „přísada“ – Směrnice 92/12/EHS – Výbor Evropské komise pro spotřební daně – Pravomoci“)	14
2022/C 213/18	Spojené věci C-102/21 a C-103/21: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen – Itálie) – KW (C-102/21), SG (C-103/21) v. Autonome Provinz Bozen („Řízení o předběžné otázce – Podpory poskytované státy – Režim podpor na výstavbu malých vodních elektráren – Alpské a horské chaty bez elektrické sítě – Povolení Evropskou komisí – Uplynutí platnosti“)	15

2022/C 213/19	Věc C-150/21: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Polsko) – Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí o pokutě uložené D. B. („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Vzájemné uznávání – Rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV – Výkon rozhodnutí o peněžitém trestu nebo pokutě – Článek 1 písm. a) bod ii) – Rozhodnutí správního orgánu o uložení peněžitého trestu nebo pokuty – Rozhodnutí, proti němuž lze podat návrh státnímu zástupci, který podléhá pokynům ministra spravedlnosti – Pozdější návrh k soudu příslušnému též v trestních věcech“)	16
2022/C 213/20	Věc C-249/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Bottrop – Německo) – Fuhrmann-2-GmbH v. B. („Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice 2011/83/EU – Článek 8 odst. 2 – Smlouvy uzavírané na dálku elektronickými prostředky – Informační povinnosti obchodníka – Aktivace tlačítka nebo podobné funkce za účelem učinění objednávky zavazující k platbě – Jednoznačná formulace odpovídající výrazu „objednávka zavazující k platbě“ – Zohlednění pouze výrazu uvedeného na tlačítku nebo podobné funkci pro účely posouzení, zda je taková formulace odpovídající“)	16
2022/C 213/21	Věc C-484/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia nº 20 de Barcelona (Španělsko) dne 6. srpna 2021 – F C C a M Á B v. Caixabank S.A., dříve Bankia S.A. . . .	17
2022/C 213/22	Věc C-784/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. prosince 2021 Wolfgangem Kappesem proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 13. října 2021 ve věci T-429/20, Sedus Stoll AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	18
2022/C 213/23	Věc C-785/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. prosince 2021 Wolfgangem Kappesem proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 13. října 2021 ve věci T-436/20, Sedus Stoll AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	18
2022/C 213/24	Věc C-810/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko) dne 20. prosince 2021 – Bankia SA v. WE a XA	18
2022/C 213/25	Věc C-811/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko) dne 20. prosince 2021 – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA, v. TB a UK	19
2022/C 213/26	Věc C-812/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko) dne 20. prosince 2021 – Banco Santander, SA, v. OG	19
2022/C 213/27	Věc C-813/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko) dne 20. prosince 2021 – OK a PI v. Banco Sabadell	20
2022/C 213/28	Věc C-34/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Belgie) dne 17. ledna 2022 – VN v. Belgische Staat	21
2022/C 213/29	Věc C-58/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Craiova (Rumunsko) dne 28. ledna 2022 – NR v. Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova	21
2022/C 213/30	Věc C-61/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 1. února 2022 – RL v. Landeshauptstadt Wiesbaden	22
2022/C 213/31	Věc C-68/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. února 2022 Evropskou investiční bankou proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-370/20, KL v. Evropská investiční banka	22
2022/C 213/32	Věc C-78/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrchním soudem v Praze (Česká republika) dne 7. února 2022 – ALD Automotive s.r.o. v. DY, insolvenční správce dlužnice GEDEM-STAV a.s.	23
2022/C 213/33	Věc C-83/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Španělsko) dne 8. února 2022 – RTG v. Tuk Tuk Travel S.L.	24

2022/C 213/34	Věc C-87/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 9. února 2022 – TT v. AK	25
2022/C 213/35	Věc C-125/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, místo jednání 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 22. února 2022 – X, Y rovněž jménem svých šesti nezletilých dětí v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	25
2022/C 213/36	Věc C-128/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgie) dne 23. února 2022 – BV NORDIC INFO v. Belgische Staat	26
2022/C 213/37	Věc C-147/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 1. března 2022 – Terhelt5 elleni büntetőeljárás	27
2022/C 213/38	Věc C-151/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 2. března 2022 – S, A, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie v. United Nations High Commissioner for Refugees	28
2022/C 213/39	Věc C-164/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 4. března 2022 – Trestní řízení proti panu Juanovi	28
2022/C 213/40	Věc C-177/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 8. března 2022 – JA v. Wurth Automotive GmbH	29
2022/C 213/41	Věc C-183/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 10. března 2022 – Saint-Louis Sucre v. Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, SICA des betteraviers d'Etrepagny	30
2022/C 213/42	Věc C-186/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 9. března 2022 – Sad Trasporto Locale SpA v. Provincia autonoma di Bolzano	31
2022/C 213/43	Věc C-191/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 11. března 2022 – ME v. État belge	32
2022/C 213/44	Věc C-196/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 11. března 2022 – IB v. Regione Lombardia, Provincia di Pavia	33
2022/C 213/45	Věc C-209/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit (Bulharsko) dne 18. března 2022 – trestní řízení	34
2022/C 213/46	Věc C-237/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. dubna 2022 Mylan IRE Healthcare Ltd proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 26. ledna 2022 ve věci T-303/16, Mylan IRE Healthcare v. Komise	35
2022/C 213/47	Věc C-251/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2022 společnostmi Scania AB, Scania CV AB, Scania Deutschland GmbH proti rozsudku Tribunálu (desátého rozšířeného senátu) vydanému dne 2. února 2022 ve věci T-799/17, Scania a další v. Komise	35
2022/C 213/48	Věc C-62/21: Usnesení předsedy pátého senátu Soudního dvora ze dne 11. ledna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof – Německo) – Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG v. E. Leinfelder GmbH, TL, SW a WL	36
Tribunál		
2022/C 213/49	Věc T-277/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Daimler v. EUIPO (Znázornění třícípých hvězd na černém pozadí I) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška ochranné známky Evropské unie se vzorem – Znázornění třícípých hvězd na černém pozadí I – Absolutní důvody pro zamítnutí – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	37
2022/C 213/50	Věc T-278/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Daimler v. EUIPO (Znázornění třícípých hvězd na černém pozadí II) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška ochranné známky Evropské unie se vzorem – Znázornění třícípých hvězd na černém pozadí II – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b), nařízení (EU) 2017/1001“)	37

2022/C 213/51	Věc T-279/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Daimler v. EUIPO (Vyobrazení třicípých hvězd na černém pozadí IV) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie – Vyobrazení třicípých hvězd na černém pozadí IV – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	38
2022/C 213/52	Věc T-280/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Daimler v. EUIPO (Vyobrazení třicípých hvězd na černém pozadí III) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie – Vyobrazení třicípých hvězd na černém pozadí III – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	38
2022/C 213/53	Věc T-445/21: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Copal Tree Brands v. EUIPO – Sumol + Compal Marcas (COPALLI) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie COPALLI – Starší mezinárodní slovní ochranná známka COMPAL – Relativní důvod pro zamítnutí – Poškození dobrého jména – Článek 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001 – Prospěch neprávem získaný z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky“)	39
2022/C 213/54	Věc T-368/21: Usnesení Tribunálu ze dne 24. března 2022 – Di Taranto v. Úřad evropského veřejného žalobce („Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce – Nařízení (EU) 2017/1939 – Jmenování evropských pověřených žalobců Úřadu evropského veřejného žalobce – Odvozená protiprávnost – Kandidáti určení Italskou republikou – Určení kandidátů napadené před vnitrostátním soudem – Nepřípustnost“)	39
2022/C 213/55	Věc T-764/21 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. února 2022 – Atesos medical a další v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – Zdravotnické prostředky – Směrnice 93/42/EHS – Nařízení (EU) 2017/745 – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)	40
2022/C 213/56	Věc T-22/22 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 31. března 2022 – AL v. Rada („Řízení o předběžných opatřeních – Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Zbavení funkce – Návrh na předběžné opatření – Naléhavost – Fumus boni juris – Poměření proti sobě stojících zájmů“)	40
2022/C 213/57	Věc T-125/22 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 30. března 2022 – RT France v. Rada („Řízení o předběžných opatřeních – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnosti Ruska destabilizující situaci na Ukrajině – Pozastavení vysílání některých médií – Návrh na odklad provádění – Neexistence naléhavosti – Poměření proti sobě stojících zájmů“)	41
2022/C 213/58	Věc T-164/22: Žaloba podaná dne 25. března 2022 – Ryanair v. Komise	42
2022/C 213/59	Věc T-181/22: Žaloba podaná dne 6. dubna 2022 – Pharol v. Komise	42
2022/C 213/60	Věc T-185/22: Žaloba podaná dne 8. dubna 2022 – Ryanair v. Komise	43
2022/C 213/61	Věc T-186/22: Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – BNP Paribas v. ECB	44
2022/C 213/62	Věc T-187/22: Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – BPCE a další v. ECB	45
2022/C 213/63	Věc T-188/22: Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – Crédit agricole a další v. ECB	46
2022/C 213/64	Věc T-189/22: Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – Confédération nationale du Crédit Mutuel a další v. ECB	46
2022/C 213/65	Věc T-190/22: Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – Banque postale v. ECB	47
2022/C 213/66	Věc T-191/22: Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – Société générale v. ECB	47
2022/C 213/67	Věc T-193/22: Žaloba podaná dne 15. dubna 2022 – OT v. Rada	48
2022/C 213/68	Věc T-144/21: Usnesení Tribunálu ze dne 28. března 2022 – El Corte Inglés v. EUIPO – Rimex Trading (UNK UNIK)	49

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2022/C 213/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 207, 23.5.2022

Dřívější publikace

Úř. věst. C 198, 16.5.2022

Úř. věst. C 191, 10.5.2022

Úř. věst. C 171, 25.4.2022

Úř. věst. C 165, 19.4.2022

Úř. věst. C 158, 11.4.2022

Úř. věst. C 148, 4.4.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Timișoara – Rumunsko) – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Věc C-116/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná zemědělská politika – Režimy přímých podpor – Společná pravidla – Režim jednotné platby na plochu – Nařízení (ES) č. 73/2009 – Článek 2 písm. c) – Pojem „zemědělská činnost“ – Článek 35 – Nařízení (ES) č. 1122/2009 – Vnitrostátní právní úprava, která ukládá povinnost předložit právní titul dokládající právo užívat zemědělský pozemek poskytnutý zemědělci na základě koncesní smlouvy a podmiňuje platnost takové smlouvy tím, že budoucí koncesionář má postavení chovatele nebo vlastníka zvířat – Držitel koncese k pastvině, který uzavřel smlouvu o spolupráci s chovatelem zvířat – Překážka věci pravomocně rozsouzené“)

(2022/C 213/02)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Timișoara

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SC Avio Lucos SRL

Žalovaná: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Výrok

- 1) Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1310/2013 ze dne 17. prosince 2013, a nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která podmiňuje získání podpory v rámci režimu jednotné platby na plochu povinností žadatele prokázat, že má „užívací právo“ k zemědělské ploše, která je předmětem této žádosti, pokud jsou dodrženy cíle sledované dotyčnou unijní právní úpravou a obecné zásady unijního práva, zejména zásada proporcionality.

- 2) Nařízení č. 73/2009, ve znění nařízení č. 1310/2013, a nařízení č. 1122/2009 musí být vykládána v tom smyslu, že v konkrétním případě, v němž právo hospodařit na zemědělské ploše bylo příjemcem podpory v rámci režimu jednotné platby na plochu doloženo předložením koncesní smlouvy k pastvině spadající do veřejné oblasti územního správního celku, nebrání vnitrostátní právní úpravě, která podmiňuje platnost takové smlouvy tím, že budoucí koncesionář má postavení chovatele nebo vlastníka zvířat.
- 3) Článek 2 písm. c) nařízení č. 73/2009, ve znění nařízení č. 1310/2013, musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „zemědělská činnost“ zahrnuje činnost, kterou určitá osoba v rámci koncese převezme do užívání pastvinu a později uzavře smlouvu o spolupráci s chovatelem zvířat, na základě které tito chovatelé nechají pást zvířata na půdě poskytnuté v rámci koncese, přičemž si koncesionář ponechá právo užívání půdy, ale zaváže se k tomu, že nebude omezovat pastvu a bude na své náklady provádět práce nezbytné k údržbě pastvin, pokud tyto práce splňují podmínky stanovené v nepovinném standardu uvedeném v příloze III tohoto nařízení.
- 4) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby v právním řádu členského státu byla uplatněna zásada překážky věci pravomocně rozsouzené, která v rámci sporu mezi týmiž účastníky řízení, jenž se týká legality aktu nařizujícího navrácení částek vyplacených žadateli o podporu v rámci režimu jednotné platby na plochu, brání tomu, aby soud, jenž ve věci rozhoduje, posoudil, zda jsou s unijním právem v souladu vnitrostátní požadavky týkající se legality oprávnění k hospodaření na zemědělské ploše, jež byla předmětem žádosti o podporu, z důvodu, že tento akt nařizující navrácení vyplacených částek je založen na týchž skutečnostech, o něž se přou tíž účastníci řízení, a na týchž vnitrostátních právních předpisech jako skutečnosti a právní předpisy, které byly analyzovány v dřívějším rozhodnutí, jež nabylo právní moci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – G.D. v. The Commissioner of An Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Attorney General

(Věc C-140/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Důvěrný charakter sdělení – Poskytovatelé služeb elektronických komunikací – Plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů – Přístup k uchovávaným údajům – Soudní přezkum a posteriori – Směrnice 2002/58/ES – Článek 15 odst. 1 – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 – Možnost vnitrostátního soudu časově omezit účinky prohlášení neplatnosti týkajícího se vnitrostátních právních předpisů neslučitelných s unijním právem – Vyloučení“)

(2022/C 213/03)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobce: G.D.

Žalovaný: The Commissioner of An Garda Síochána, Minister for Communications, Energy and Natural Resources, Attorney General

Výrok

1) Článek 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, ve spojení s články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že brání legislativním opatřením, která pro účely boje proti závažné trestné činnosti a předcházení závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti preventivně stanoví plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů. Naproti tomu uvedený čl. 15 odst. 1 ve spojení s články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv nebrání legislativním opatřením, která pro účely boje proti závažné trestné činnosti a předcházení závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti stanoví

— cílené uchovávání provozních a lokalizačních údajů, které je na základě objektivních a nediskriminačních kritérií vymezeno kategoriemi dotčených osob nebo prostřednictvím zeměpisného kritéria, na dobu nezbytně nutnou, avšak s možností prodloužení;

— plošné a nerozlišující uchovávání IP adres přidělených zdroji připojení, a to po nezbytně nutnou dobu;

— plošné a nerozlišující uchovávání údajů o totožnosti uživatelů prostředků elektronické komunikace a

— možnost přikázat rozhodnutím příslušného orgánu, které podléhá účinnému soudnímu přezkumu, poskytovatelům služeb elektronických komunikací, aby po určenou dobu prováděli urychlené uchování provozních a lokalizačních údajů, jimiž disponují,

pokud tato opatření pomocí jasných a přesných pravidel zajišťují při uchovávání dotčených údajů dodržení souvisejících hmotněprávních a procesních podmínek a pokud subjekty údajů mají k dispozici účinné záruky proti riziku zneužití.

2) Článek 15 odst. 1 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, ve spojení s články 7, 8 a 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých centralizované zpracování žádostí policie o přístup k údajům uchovávaným poskytovateli služeb elektronických komunikací, podaných v rámci vyšetřování a stíhání závažných trestných činů, provádí příslušník policie, kterému je nápomocno oddělení zřízené v rámci policie, jež má při plnění svého úkolu určitou míru autonomie a jehož rozhodnutí mohou být následně předmětem soudního přezkumu.

3) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soud omezil časově účinky prohlášení neplatnosti, které musí učinit na základě vnitrostátního práva ve vztahu k vnitrostátním právním předpisům, jež ukládají poskytovatelům služeb elektronických komunikací plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů, a to z důvodu neslučitelnosti těchto právních předpisů s čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, ve spojení s Listinou základních práv. Přípustnost důkazů získaných prostřednictvím takového uchovávání je podle zásady procesní autonomie členských států věcí vnitrostátního práva, s výhradou dodržení zejména zásad rovnocennosti a efektivit.

(¹) Úř. věst. C 247, 27.7.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. dubna 2022 – Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-161/20) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost – Rozhodnutí Rady obsažené v aktu Výboru stálých zástupců (Coreper) ze dne 5. února 2020, kterým bylo schváleno oznámení určené Mezinárodní námořní organizaci (IMO) a týkající se zavedení pokynů stran životního cyklu pro odhad emisí skleníkových plynů (Well-to-Tank) z udržitelných alternativních paliv – Článek 17 odst. 1 SEU – Vnější zastupování Evropské unie – Předání tohoto oznámení organizaci IMO členským státem předsedajícím Radě, a to jménem členských států a Komise“)

(2022/C 213/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: původně J.–F. Brakeland, S. L. Kaléda, W. Mölls a E. Georgieva, poté J.–F. Brakeland, S. L. Kaléda a E. Georgieva, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: N. Rouam, K. Michoel, T. Haas a A. Norberg, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovanou: Belgické království (zástupci: S. Baeyens a P. Cottin, zmocněnci, ve spolupráci s V. Van Thuyne a W. Timmermansem, advokaten), Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil, D. Czechová, K. Najmanová a L. Březinová, zmocněnci), Dánské království (zástupci: původně J. Nymann-Lindegren, M. Jespersen, V. Pasternak Jørgensen a M. Søndahl Wolff, poté V. Pasternak Jørgensen a M. Søndahl Wolff, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: D. Klebs a J. Möller, zmocněnci), Řecká republika (zástupkyně: S. Chala, zmocněnkyně), Francouzská republika (zástupci: J.-L. Carré, T. Stéhelin a A.-L. Desjonquères, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: M. K. Bulterman, M. H. S. Gijzen a M. J. M. Hoogveld, zmocněnci), Finská republika (zástupkyně: H. Leppo, zmocněnkyně), Švédské království (zástupci: O. Simonsson, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder a R. Shahsavan Eriksson, zmocněnci)

Výrok rozsudku

1. Žaloba se zamítá.
2. Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
3. Belgické království, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Řecká republika, Francouzská republika, Nizozemské království, Finská republika a Švédské království ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 22.6.2020.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunsko) – SC Avio Lucos SRL v. Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Věc C-176/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná zemědělská politika – Režimy přímých podpor – Společná pravidla – Režim jednotné platby na plochu – Nařízení (EU) č. 1307/2013 – Článek 4 odst. 1 písm. a) a c) a odst. 2 písm. b) – Vnitrostátní právní úprava podmiňující přímou podporu tím, že zemědělec drží vlastní zvířata – Článek 9 odst. 1 – Pojem „aktivní zemědělec“ – Nařízení (EU) č. 1306/2013 – Článek 60 – Doložka o obcházení – Pojem „uměle vytvořené podmínky““)

(2022/C 213/05)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SC Avio Lucos SRL

Žalovaná: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Výrok

- 1) Článek 4 odst. 1 písm. c) bod iii) a odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že zemědělec musí prostřednictvím zvířat, která sám drží, vykonávat minimální činnost na zemědělských plochách přirozeně ponechaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin, jež je upravena v tomto ustanovení.
- 2) Článek 4 odst. 1 písm. a) a c), jakož i čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1307/2013 musí být vykládány v tom smyslu, že pojem „aktivní zemědělec“ ve smyslu tohoto druhého ustanovení zahrnuje právnickou osobu, která uzavřela koncesní smlouvu týkající se plochy pastviny patřící obci a která na ní nechává pást zvířata, jež jí byla bezúplatně půjčena fyzickými osobami, pokud tato osoba vykonává na této ploše pastviny „minimální činnost“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) bodu iii) tohoto nařízení.
- 3) Článek 60 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1200/2005 a (ES) č. 485/2008 č. 1306/2013 musí být vykládán v tom smyslu, že situace, kdy žadatel o finanční podporu v rámci režimu jednotné platby na plochu, který na podporu své žádosti předloží koncesní smlouvu týkající se plochy pastvin a smlouvy o bezúplatné výpůjčce týkající se zvířat určených k pastvě na těchto plochách, může spadat pod pojem „uměle vytvořené podmínky“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud ze všech objektivních okolností vyplývá, že navzdory formálnímu dodržení podmínek stanovených relevantní právní úpravou, cíl sledovaný touto úpravou nebyl dosažen, a dále, pokud je prokázána vůle získat výhodu vyplývající z unijní právní úpravy umělým vytvořením podmínek požadovaných pro její získání.

(¹) Úř. věst. C 297, 7.9.2020.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Niedersächsisches Finanzgericht – Německo) – I GmbH v. Finanzamt H

(Věc C-228/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 132 odst. 1 písm. b) – Osvobození některých činností ve veřejném zájmu od daně – Osvobození nemocniční a lékařské péče od daně – Soukromé nemocnice – Řádně uznané zařízení – Srovnatelné sociální podmínky“)

(2022/C 213/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Niedersächsisches Finanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: I GmbH

Žalovaný: Finanzamt H

Výrok

- 1) Článek 132 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (DPH) musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které tím, že stanoví, že poskytování péče soukromou nemocnicí je osvobozeno od daně z přidané hodnoty, pokud je tato nemocnice schválena v souladu s vnitrostátními ustanoveními týkajícími se obecného systému zdravotního pojištění v důsledku začlenění do nemocničního plánu spolkové země nebo uzavření smluv o poskytování péče se zákonnými zdravotními pojišťovnami nebo náhradními zdravotními pojišťovnami, vedou k tomu, že se srovnatelnými soukromými nemocnicemi poskytujícími podobné služby za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjektů je zacházeno rozdílně, pokud jde o osvobození od daně stanovené v tomto ustanovení.
- 2) Článek 132 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že pro určení, zda je poskytování péče soukromou nemocnicí zajišťováno za sociálních podmínek srovnatelných s podmínkami veřejnoprávních subjektů, mohou příslušné orgány členského státu vzít v úvahu, pokud směřují k dosažení cíle snižování nákladů na zdravotní péči a zajištění širší dostupnosti kvalitní péče pro jednotlivce, podmínky stanovené právními předpisy použitelné na služby poskytované veřejnoprávními nemocnicemi, jakož i ukazatele výkonnosti této soukromé nemocnice z hlediska personálu, prostor a vybavení, jakož i hospodářské efektivity jejího řízení, pokud jsou tyto ukazatele použitelné i na veřejnoprávní nemocnice. Zohledněny mohou být také způsoby výpočtu denních paušálních sazeb, jakož i hrazení služeb poskytovaných uvedenou soukromou nemocnicí ze systému sociálního zabezpečení nebo na základě smluv uzavřených s orgány veřejné moci tak, aby se náklady hrazené pacientem blížily nákladům, které vynaloží na podobné služby pacient ve veřejnoprávní nemocnici.

(¹) Úř. věst. C 271, 17.8.2020.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna – Itálie) – PG v. Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Věc C-236/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS – Ustanovení 2 a 4 – Rámcová dohoda UNICE, CEEP a EKOS o částečném pracovním úvazku – Ustanovení 4 – Zásada zákazu diskriminace – Rovné zacházení v zaměstnání a povolání – Smírčí soudci a řádní soudci – Ustanovení 5 – Opatření, jejichž cílem je sankcionovat zneužívání smluv uzavřených na dobu určitou – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Placená dovolená za kalendářní rok“)

(2022/C 213/07)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna

Účastníci původního řízení

Žalobce: PG

Žalovaný: Ministero della Giustizia, CSM – Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

za přítomnosti: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa), TR, PV, Associazione Nazionale Giudici di Pace – ANGDP, RF, GA, GOT Non Possiamo Più Tacere, Unione Nazionale Italiana Magistrati Onorari – UNIMO

Výrok

- 1) Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, ustanovení 4 dohody o částečném pracovním úvazku uzavřené dne 6. června 1997, která je obsažena v příloze směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, ve znění směrnice Rady 98/23/ES ze dne 7. dubna 1998, jakož i ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která nestanoví pro smírčího soudce nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok v trvání 30 dnů ani nárok na to, aby se na něj vztahoval režim sociálního zabezpečení, který je stanoven pro řádné soudce, pokud tento smírčí soudce spadá pod pojem „zaměstnanec na částečný úvazek“ ve smyslu rámcové dohody o částečném pracovním úvazku“ nebo pojem „zaměstnanec v pracovním poměru na dobu určitou“ ve smyslu dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, a nachází se v situaci srovnatelné se situací řádného soudce.
- 2) Ustanovení 5 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je přílohou směrnice 1999/70, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které může být pracovní poměr na dobu určitou nejvýše třikrát po sobě obnoven, pokaždé o čtyři roky, na celkovou dobu nepřesahující šestnáct let, a která nestanoví možnost účinně a odrazujícím způsobem sankcionovat zneužívání obnovování pracovních poměrů.

(¹) Úř. věst. C 271, 17.8.2020.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București – Rumunsko) – Berlin Chemie A. Menarini SRL v. Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Věc C-333/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 44 – Místo poskytnutí služby – Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 – Článek 11 odst. 1 – Poskytování služeb – Místo rozhodné pro vznik daňové povinnosti – Pojem ‚stálá provozovna‘ – Společnost členského státu, která je přidruženou společností společnosti nacházející se v jiném členském státě – Vhodná struktura z hlediska lidských a technických zdrojů – Způsobnost přijímat a využívat služby pro vlastní potřebu stálé provozovny – Poskytování marketingových, regulačních a reklamních služeb a služeb zastupování přijímající společnosti propojenou společností“)

(2022/C 213/08)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Berlin Chemie A. Menarini SRL

Žalovaná: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

za účasti: Berlin Chemie AG

Výrok

Článek 44 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, a článek 11 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112, musí být vykládány v tom smyslu, že společnost se zapsaným sídlem v jednom členském státě nemá stálou provozovnu v jiném členském státě na základě toho, že zde tato společnost vlastní dceřinou společností, která jí poskytuje lidské a technické zdroje na základě smluv, v souladu s nimiž jí výhradně poskytuje marketingové, regulační a reklamní služby a služby zastupování, které mohou mít přímý dopad na objem jejího prodeje.

(¹) Úř. věst. C 339, 12.10.2020.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Helsingin hallinto-oikeus – Finsko) – A SCPI

(Věc C-342/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Články 63 a 65 SFEU – Volný pohyb kapitálu – Omezení – Korporační daň – Osvobození investičních fondů od daně – Podmínky osvobození – Podmínka týkající zřízení fondů podle smluvního práva“)

(2022/C 213/09)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Helsingin hallinto-oikeus

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: A SCPI

za přítomnosti: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Výrok

Články 63 a 65 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která tím, že vyhrazuje nárok na osvobození příjmů z pronájmu a zisků plynoucích z prodeje nemovitostí nebo akcií společnostmi vlastnicích nemovitostí pouze pro investiční fondy zřízené podle smluvního práva, vylučuje z nároku na toto osvobození alternativní investiční fond-nerezidenta, který byl zřízen podle práva společností, třebaže poslední uvedený fond nepodléhá v členském státě, v němž má sídlo, dani z příjmů, neboť má nárok na režim tzv. daňové transparentnosti.

(¹) Úř. věst. C 339, 12.10.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona – Španělsko) – EL, TP v. Caixabank SA

(Věc C-385/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Směrnice 93/13/EHS – Zásada efektivity – Zásada rovnocennosti – Soudní řízení o žalobě na určení zneužívající povahy smluvního ujednání – Pravomoc vnitrostátního soudu k přezkumu i bez návrhu – Vnitrostátní řízení o určení výše nákladů řízení – Nahraditelné náklady řízení vynaložené z titulu odměny advokáta“)

(2022/C 213/10)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobci: EL, TP

Žalovaná: CaixaBank SA

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vzhledem k zásadě efektivy vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která v rámci řízení o určení výše nákladů souvisejících s žalobou na určení zneužívající povahy smluvního ujednání stanoví horní hranici použitelnou na odměnu advokáta, jejíž náhrada může být přiznána spotřebiteli, který ve sporu věcně uspěl, k tíži prodávajícího nebo poskytovatele, jemuž byla uložena náhrada nákladů, za podmínky, že tato horní hranice umožňuje spotřebiteli získat z tohoto titulu částku, která je přiměřená a úměrná nákladům právního zastoupení, jež musel objektivně vynaložit na podání takové žaloby.
- 2) Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13 musí být vzhledem k zásadě efektivy vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které musí být hodnota předmětu řízení, která je základem pro výpočet náhrady nákladů řízení přiznatelné spotřebiteli, jenž měl úspěch v řízení o žalobě týkající se zneužívajícího smluvního ujednání, určena v žalobě nebo, není-li to možné, stanovena v této právní úpravě a není možné ji později změnit, jestliže soud, který rozhoduje *in fine* o určení výše nákladů řízení, může bez omezení určit skutečnou hodnotu předmětu řízení pro spotřebitele a zajistit tomuto spotřebiteli nárok na náhradu částky, která je přiměřená a úměrná nákladům právního zastoupení, jež musel objektivně vynaložit na podání takové žaloby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 423, 7.12.2020.

**Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. dubna 2022 – Solar Ileias Bompaina AE
v. Evropská komise**

(Věc C-429/20 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Trh s elektřinou z obnovitelných zdrojů – Vnitrostátní právní předpisy, jejichž důsledkem je údajně poskytnutí protiprávní výhody dodavatelům elektřiny – Stížnost k Evropské komisi – Zamítavé rozhodnutí bez zahájení formálního vyšetřovacího řízení – Žaloba na neplatnost – Nařízení (EU) 2015/1589 – Článek 1 písm. h) – Pojem „zúčastněná strana“ – Nepřípustnost“)

(2022/C 213/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Solar Ileias Bompaina AE (zástupci: A. Metaxas, dikigoros, A. Bartosch, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a K. Herrmann, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Solar Ileias Bompaina AE se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 359, 26.10.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) v. LM (C-447/20), BD, Autoridade Tributária e Aduaneira (C-448/20)

(Spojené věci C-447/20 a C-448/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 – Vlastní zdroje Evropské unie – Ochrana finančních zájmů Unie – Stíhání nesrovnalostí – Článek 4 – Přijetí správních opatření – Článek 3 odst. 1 – Promlčecí lhůta pro zahájení stíhání – Uplynutí – Dovolatelnost v rámci řízení o nuceném vymáhání pohledávky – Článek 3 odst. 2 – Lhůta pro výkon rozhodnutí – Použitelnost – Počátek – Přerušování a stavění – Prostor pro uvážení členských států“)

(2022/C 213/12)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Žalovaní: LM (C-447/20), BD, Autoridade Tributária e Aduaneira (C-448/20)

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů [Evropské unie] musí být vykládán v tom smyslu, že s výhradou dodržení zásad rovnocennosti a efektivity nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které je adresát rozhodnutí o vymáhání neoprávněně vyplacených částek, které bylo přijato po uplynutí promlčecí lhůty pro zahájení stíhání podle tohoto ustanovení, povinen pro účely jeho napadení uplatnit vadu tohoto rozhodnutí v určité prekluzivní lhůtě před příslušným správním soudem a již se nemůže bránit výkonu uvedeného rozhodnutí tím, že namítne stejnou vadu v rámci soudního řízení o nuceném vymáhání pohledávky, které proti němu bylo zahájeno.
- 2) Článek 3 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že má ve vnitrostátních právních rádech bezprostřední účinek, aniž je nutné, aby vnitrostátní orgány přijaly prováděcí opatření. Z toho vyplývá, že adresát rozhodnutí o vymáhání neoprávněně obdržených částek musí mít v každém případě možnost namítnout uplynutí lhůty pro výkon rozhodnutí stanovené v čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci tohoto nařízení nebo případně prodloužené lhůty pro výkon rozhodnutí podle čl. 3 odst. 3 uvedeného nařízení, aby se bránil nucenému vymáhání těchto částek.
- 3) Článek 3 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že lhůta pro výkon rozhodnutí, kterou zavádí, začíná běžet od přijetí rozhodnutí o vrácení neoprávněně získaných částek, neboť tato lhůta musí začít běžet ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, tj. ode dne uplynutí lhůty pro podání žaloby nebo vyčerpání opravných prostředků.
- 4) Článek 3 odst. 2 druhý pododstavec nařízení č. 2988/95 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které se lhůta pro výkon rozhodnutí stanovená v prvním pododstavci tohoto odstavce přerušuje oznámením o zahájení řízení o nuceném vymáhání dluhu, který je předmětem rozhodnutí o vymáhání pohledávky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 443, 21.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausioasis administracinis teismas – Litva) – UB v. Kauno teritorinė muitinė

(Věc C-489/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Celní kodex Unie – Zánik celního dluhu – Zboží, které vstoupilo protiprávně na celní území Unie – Zajištění a zabavení – Směrnice 2008/118/ES – Spotřební daně – Směrnice 2006/112/ES – Daň z přidané hodnoty – Rozhodná událost pro vznik povinnosti – Povinnost zaplatit daň“)

(2022/C 213/13)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausioasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Žalobce: UB

Žalovaný: Kauno teritorinė muitinė

za přítomnosti: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos Finansų ministerijos

Výrok

- 1) Článek 124 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, je třeba vykládat tak, že celní dluh zaniká v situaci, kdy zboží bylo zajištěno a následně zabaveno poté, co již protiprávně vstoupilo na celní území Evropské unie.
- 2) Článek 2 písm. b) a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS, jakož i čl. 2 odst. 1 písm. d) a článek 70 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musejí být vykládány v tom smyslu, že zánik celního dluhu z důvodu stanoveného v čl. 124 odst. 1 písm. e) nařízení č. 952/2013 nezpůsobuje zánik dluhu souvisejícího se spotřební daní a s daní z přidané hodnoty ze zboží, které protiprávně vstoupilo na celní území Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 433, 14.12.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel – Belgie) – Q, R, S v. United Airlines, Inc.

(Věc C-561/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Letecká doprava – Nařízení (ES) č. 261/2004 – Společná pravidla pro náhradu a pomoc cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu – Navazující let zahrnující dva úseky letu – Významné zpoždění v cílovém místě určení, k němuž došlo v druhém úseku tohoto letu mezi dvěma letišti umístěnými ve třetí zemi – Platnost tohoto nařízení z hlediska mezinárodního práva“)

(2022/C 213/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobci: Q, R, S

Žalovaná: United Airlines, Inc.

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 písm. a) ve spojení s články 6 a 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že v případě navazujícího letu sestávajícího ze dvou úseků, který byl rezervován v rámci jediné rezervace u dopravce Společenství, s odletem z letiště umístěného na území členského státu a příletem na letiště umístěné na území třetí země přes jiné letiště umístěné v této třetí zemi, má cestující nárok na náhradu od leteckého dopravce z třetí země, který uskutečnil celý tento let jménem tohoto dopravce Společenství, jestliže tento cestující dorazil do cílového místa určeného se zpožděním delším než tři hodiny a k tomuto zpoždění došlo v druhém úseku uvedeného letu.
- 2) Přezkum druhé předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost nařízení č. 261/2004 s ohledem na zásadu mezinárodního obyčejového práva, podle níž má každý stát úplnou a výlučnou svrchovanost nad svým vzdušným prostorem.

(¹) Úř. věst. C 128, 12.4.2021.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – J v. H Limited

(Věc C-568/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Působnost – Článek 2 písm. a) – Pojem „rozhodnutí“ – Platební rozkaz vydaný v jiném členském státě po zkráceném kontradiktorním přezkumu rozhodnutí vydaného ve třetím státě – Článek 39 – Vykonatelnost v členských státech“)

(2022/C 213/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: J

Odpůrkyně: H Limited

Výrok

Článek 2 písm. a) a článek 39 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládány v tom smyslu, že platební rozkaz přijatý soudem členského státu na základě pravomocných rozsudků vydaných ve třetím státě představuje rozhodnutí a je vykonatelný v jiném členském státě, pokud byl vydán v členském státě původu v kontradiktorním řízení a byl v tomto členském státě prohlášen za vykonatelný; v důsledku toho, že má takový platební rozkaz povahu rozhodnutí, ovšem povinný z exekučního titulu není připraven o právo podat v souladu s článkem 46 tohoto nařízení návrh na odepření výkonu kvůli některému z důvodů uvedených v článku 45 tohoto nařízení.

(¹) Úř. věst. C 28, 25.1.2021.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation – Francie) – V A, Z A v. TP

(Věc C-645/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 650/2012 – Článek 10 – Podpůrná příslušnost v dědických věcech – Obvyklý pobyt zůstavitele v době smrti nacházející se ve státě, pro který nařízení (EU) č. 650/2012 není závazné – Zůstavitel se státní příslušností členského státu a majetkem v tomto státě – Povinnost soudu uvedeného členského státu, jemuž byl spor předložen, zkoumat z vlastního podnětu kritéria své podpůrné příslušnosti – Jmenování správce pozůstalosti“)

(2022/C 213/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: V A, Z A

Žalovaná v prvním stupni: TP

Výrok

Článek 10 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení musí být vykládán v tom smyslu, že se soud členského státu musí z vlastního podnětu prohlásit za příslušný na základě pravidla podpůrné příslušnosti stanoveného v tomto ustanovení, pokud v případě, že u něj bylo řízení zahájeno na základě obecného pravidla příslušnosti stanoveného v článku 4 tohoto nařízení, konstatuje na základě posledně uvedeného ustanovení svou nepřislušnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 15.2.2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof – Německo) – Y GmbH v. Hauptzollamt

(Věc C-668/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společný celní sazebník – Kombinovaná nomenklatura – Zařazení zboží – Čísla 1302, 3301 a 3302 – Výtažek z vanilky – Výbor pro spotřební daně – Směrnice 92/83/EHS – Osvobození – Článek 27 odst. 1 písm. e) – Pojem ‚přísada‘ – Směrnice 92/12/EHS – Výbor Evropské komise pro spotřební daně – Pravomoci“)

(2022/C 213/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Y GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt

Výrok

- 1) Kombinovaná nomenklatura uvedená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 2015/1754 ze dne 6. října 2015 musí být vykládána v tom smyslu, že zboží složené přibližně z 85 % etanolu, 10 % vody, 4,8 % suchého zbytku, s průměrným obsahem vanilinu 0,5 %, které je získáno pro účely standardizace zředěním meziproduktu ve vodě a etanolu, přičemž tento meziprodukt je extrahován z vanilkových lusků za použití etanolu, spadá do podpoložky 1302 1905 této nomenklatury.
- 2) Článek 27 odst. 1 písm. e) směrnice Rady 92/83 ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů musí být vykládán v tom smyslu, že výtažek z vanilky spadající do podpoložky 1302 1905 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení č. 2658/87, ve znění prováděcího nařízení č. 2015/1754, musí být považován za „přísadu“ ve smyslu tohoto ustanovení za podmínky, že představuje složku, která určitému výrobku dodává specifickou chuť nebo vůni.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 72, 1.3.2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen – Itálie) – KW (C-102/21), SG (C-103/21) v. Autonome Provinz Bozen

(Spojené věci C-102/21 a C-103/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Podpory poskytované státy – Režim podpor na výstavbu malých vodních elektráren – Alpské a horské chaty bez elektrické sítě – Povolení Evropskou komisí – Uplynutí platnosti“)

(2022/C 213/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen

Účastníci původního řízení

Žalobce: KW (C-102/21), SG (C-103/21)

Žalovaná: Autonome Provinz Bozen

Výrok

- 1) Povolení režimu podpor na výstavbu malých vodních elektráren vyplývající z rozhodnutí Komise C (2012) 5048 final ze dne 25. července 2012 o státní podpoře SA.32113 (2010/N) Itálie: režim podpory týkající se úspory energie, systémů dálkového vytápění a elektrifikace málo dostupných oblastí regionu Horní Adiže/Jižní Tyrolsko již nebylo platné v době, kdy Autonome Provinz Bozen (autonomní provincie Bolzano, Itálie) poskytla dotace KW a SG.
- 2) Článek 108 odst. 3 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že Evropská komise není povinna vyzvat členský stát, aby požadoval navrácení protiprávní podpory ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 217, 7. 6. 2021.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Polsko) – Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí o pokutě uložené D. B.

(Věc C-150/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Vzájemné uznávání – Rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV – Výkon rozhodnutí o peněžitém trestu nebo pokutě – Článek 1 písm. a) bod ii) – Rozhodnutí správního orgánu o uložení peněžitého trestu nebo pokuty – Rozhodnutí, proti němuž lze podat návrh státnímu zástupci, který podléhá pokynům ministra spravedlnosti – Pozdější návrh k soudu příslušnému též v trestních věcech“)

(2022/C 213/19)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Účastníci původního řízení

Žalobce: D. B.

za přítomnosti: Prokuratury Rejonowe Łódź-Bałuty

Výrok

Článek 1 písm. a) bod ii) rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že pravomocné rozhodnutí požadující úhradu peněžitého trestu nebo pokuty fyzickou osobou, které je přijato jiným orgánem vydávajícím členského státu než soudem ve vztahu k trestnému činu podle práva tohoto členského státu, představuje „rozhodnutí“ ve smyslu tohoto ustanovení i v případě, že právní úprava tohoto členského státu stanoví, že nejprve je návrh proti tomuto rozhodnutí projednán státním zástupcem, který organizačně podléhá ministru spravedlnosti, a je-li tento návrh rozhodnutím státního zástupce zamítnut, může následně dotyčná osoba předložit věc soudu, který je příslušný též v trestních věcech, to však za podmínky, že přístup k takovému soudu nepodléhá podmínkám, které jej znemožňují nebo nadměrně ztěžují.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 16.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. dubna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Bottrop – Německo) – Fuhrmann-2-GmbH v. B.

(Věc C-249/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice 2011/83/EU – Článek 8 odst. 2 – Smlouvy uzavírané na dálku elektronickými prostředky – Informační povinnosti obchodníka – Aktivace tlačítka nebo podobné funkce za účelem učinění objednávky zavazující k platbě – Jednoznačná formulace odpovídající výrazu ‚objednávka zavazující k platbě‘ – Zohlednění pouze výrazu uvedeného na tlačítku nebo podobné funkci pro účely posouzení, zda je taková formulace odpovídající“)

(2022/C 213/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Bottrop

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Fuhrmann-2-GmbH

Žalovaný: B.

Výrok

Článek 8 odst. 2 druhý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby bylo v rámci objednávkového procesu týkajícího se uzavření smlouvy na dálku elektronickými prostředky určeno, zda taková formulace zapsaná na objednávkovém tlačítku nebo na podobné funkci, jako je formulace „Dokončit rezervaci“, „odpovídá“ výrazu „objednávka zavazující k platbě“ ve smyslu tohoto ustanovení, je třeba vycházet pouze z výrazu uvedeného na tomto tlačítku nebo této podobné funkci.

(¹) Úř. věst. C 297, 26.7.2021.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 20 de Barcelona (Španělsko) dne 6. srpna 2021 – F C C a M Á B v. Caixabank S.A., dříve Bankia S.A.

(Věc C-484/21)

(2022/C 213/21)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 20 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobci: F C C a M Á B

Žalovaná: Caixabank S.A., dříve Bankia S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je s článkem 38 [Listiny základních práv Evropské unie], se zásadou efektivy unijního práva a s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice [93/13] (¹) slučitelné, aby promlčecí lhůta k podání návrhu na vymáhání hospodářských následků takového zneužívajícího ujednání, jako je ujednání o nákladech, začala běžet dříve než v okamžiku prohlášení neplatnosti zmíněného ujednání z důvodu jeho zneužívající povahy?
- 2) Je s článkem 38 [Listiny základních práv Evropské unie], se zásadou efektivy unijního práva a s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice [93/13] slučitelné, aby bylo určeno, že promlčecí lhůta týkající se zneužívajícího ujednání začíná běžet v den, kdy soud, který má pravomoc vytvářet judikaturu, jako je Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko), rozhodne, že určité ujednání je zneužívající, bez ohledu na to, zda je obsah tohoto rozsudku znám konkrétnímu spotřebiteli?
- 3) Je s článkem 38 [Listiny základních práv Evropské unie], se zásadou efektivy unijního práva a s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice [93/13] slučitelné, aby bylo v dlouhodobé smlouvě stanoveno, že promlčecí lhůta k podání návrhu na vymáhání určitých nákladů zaplacených za účelem zřízení hypotéky začíná běžet v okamžiku, kdy je uskutečněna platba, přičemž dané zneužívající ujednání již v tomto okamžiku vyčerpalo své účinky a není vůbec možné, že bude znovu použito?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, a oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26)

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. prosince 2021 Wolfgangem Kappesem proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 13. října 2021 ve věci T-429/20, Sedus Stoll AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

(Věc C-784/21 P)

(2022/C 213/22)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Wolfgang Kappes (zástupci: B. Schneiders, J. Schneiders, T. Pfeifer a N. Gottschalk, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Sedus Stoll AG a Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 5. dubna 2022 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a že účastník řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. prosince 2021 Wolfgangem Kappesem proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 13. října 2021 ve věci T-436/20, Sedus Stoll AG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

(Věc C-785/21 P)

(2022/C 213/23)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Wolfgang Kappes (zástupci: B. Schneiders, J. Schneiders, T. Pfeifer a N. Gottschalk, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Sedus Stoll AG a Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 5. dubna 2022 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a že účastník řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko) dne 20. prosince 2021 – Bankia SA v. WE a XA

(Věc C-810/21)

(2022/C 213/24)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Barcelona

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Bankia SA

Odpůrci v odvolacím řízení: WE a XA

Předběžné otázky

- 1) Je v řízení o žalobě podané za účelem uplatnění restitučních účinků určení neplatnosti ujednání, podle kterého vydaje související s uzavřením smlouvy nese úvěrovany, slučitelné s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13 (¹) stanovit k uplatnění nároku promlčecí lhůtu deseti let od okamžiku vyčerpání účinků ujednání vypořádáním poslední platby, kdy má spotřebitel vědomost o skutečnostech zakládajících zneužívající povahu ujednání, nebo je nezbytné, aby měl spotřebitel k dispozici rovněž informace o právním posouzení těchto skutečností?

Pokud je nutná vědomost o právním posouzení skutečností, závisí započetí běhu lhůty na existenci ustálené judikatury k neplatnosti ujednání, nebo může vnitrostátní soud zohlednit různé jiné okolnosti?

- 2) Je-li pro možnost uplatnit nárok restituční žalobou stanovena dlouhá, desetiletá promlčecí lhůta, musí spotřebitel mít možnost se dozvědět o zneužívající povaze ujednání a o právech, která mu přiznává směrnice, než promlčecí lhůta začne běžet, nebo než uplyne?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, a oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko) dne 20. prosince 2021 – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA, v. TB a UK

(Věc C-811/21)

(2022/C 213/25)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Barcelona

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Odpůrci v odvolacím řízení: TB a UK

Předběžné otázky

- 1) Je v řízení o žalobě podané za účelem uplatnění restitučních účinků určení neplatnosti ujednání, podle kterého vydaje související s uzavřením smlouvy nese úvěrovany, slučitelné s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13 (¹) stanovit k uplatnění nároku promlčecí lhůtu deseti let od okamžiku vyčerpání účinků ujednání vypořádáním poslední platby, kdy má spotřebitel vědomost o skutečnostech zakládajících zneužívající povahu ujednání, nebo je nezbytné, aby měl spotřebitel k dispozici rovněž informace o právním posouzení těchto skutečností?

Pokud je nutná vědomost o právním posouzení skutečností, závisí započetí běhu lhůty na existenci ustálené judikatury k neplatnosti ujednání, nebo může vnitrostátní soud zohlednit různé jiné okolnosti?

- 2) Je-li pro možnost uplatnit nárok restituční žalobou stanovena dlouhá, desetiletá promlčecí lhůta, musí spotřebitel mít možnost se dozvědět o zneužívající povaze ujednání a o právech, která mu přiznává směrnice, než promlčecí lhůta začne běžet, nebo než uplyne?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, a oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko) dne 20. prosince 2021 – Banco Santander, SA, v. OG

(Věc C-812/21)

(2022/C 213/26)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Barcelona

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Banco Santander, SA

Odpůrce v odvolacím řízení: OG

Předběžné otázky

- 1) Je v řízení o žalobě podané za účelem uplatnění restitučních účinků určení neplatnosti ujednání, podle kterého vydaje související s uzavřením smlouvy nese úvěrováný, slučitelné s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13 ⁽¹⁾ stanovit k uplatnění nároku promlčecí lhůtu deseti let od okamžiku vyčerpání účinků ujednání vypořádáním poslední platby, kdy má spotřebitel vědomost o skutečnostech zakládajících zneužívající povahu ujednání, nebo je nezbytné, aby měl spotřebitel k dispozici rovněž informace o právním posouzení těchto skutečností?

Pokud je nutná vědomost o právním posouzení skutečností, závisí započetí běhu lhůty na existenci ustálené judikatury k neplatnosti ujednání, nebo může vnitrostátní soud zohlednit různé jiné okolnosti?

- 2) Je-li pro možnost uplatnit nárok restituční žalobou stanovena dlouhá, desetiletá promlčecí lhůta, musí spotřebitel mít možnost se dozvědět o zneužívající povaze ujednání a o právech, která mu přiznává směrnice, než promlčecí lhůta začne běžet, nebo než uplyne?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, a oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko) dne 20. prosince 2021 – OK a PI v. Banco Sabadell

(Věc C-813/21)

(2022/C 213/27)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Barcelona

Účastníci původního řízení

Odvatelé: OK a PI

Odpůrkyně v odvolacím řízení: Banco Sabadell

Předběžné otázky

- 1) Je v řízení o žalobě podané za účelem uplatnění restitučních účinků určení neplatnosti ujednání, podle kterého vydaje související s uzavřením smlouvy nese úvěrováný, slučitelné s čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 93/13 ⁽¹⁾ stanovit k uplatnění nároku promlčecí lhůtu deseti let od okamžiku vyčerpání účinků ujednání vypořádáním poslední platby, kdy má spotřebitel vědomost o skutečnostech zakládajících zneužívající povahu ujednání, nebo je nezbytné, aby měl spotřebitel k dispozici rovněž informace o právním posouzení těchto skutečností?

Pokud je nutná vědomost o právním posouzení skutečností, závisí započetí běhu lhůty na existenci ustálené judikatury k neplatnosti ujednání, nebo může vnitrostátní soud zohlednit různé jiné okolnosti?

- 2) Je-li pro možnost uplatnit nárok restituční žalobou stanovena dlouhá, desetiletá promlčecí lhůta, musí spotřebitel mít možnost se dozvědět o zneužívající povaze ujednání a o právech, která mu přiznává směrnice, než promlčecí lhůta začne běžet, nebo než uplyne?

(¹) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, a oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent (Belgie) dne 17. ledna 2022 – VN v. Belgische Staat

(Věc C-34/22)

(2022/C 213/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Účastníci původního řízení

Žalobce: VN

Žalovaný: Belgische Staat

Předběžná otázka

Je článek 21 odst. 1 bod 5 WIB 1992 ve znění článku 170 Wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen (zákon ze dne 25. dubna 2014 o různých ustanoveních) v rozporu s články 56 a 63 SFEU, jakož i s články 36 a 40 Dohody o EHP, protože dotčené ustanovení se sice bez rozdílu vztahuje na vnitrostátní i zahraniční poskytovatele služeb, ale vyžaduje nejen splnění podmínek, které jsou obdobné podmínkám uvedeným v článku 2 Koninklijk besluit tot uitvoering van het WIB 1992 (královská vyhláška, kterou se provádí WIB 1992) a jsou de facto vlastní belgickému trhu, ale především rovněž vyžaduje, aby byla takováto obdobná kritéria stanovena orgány dotyčného členského státu EHP, což přesahuje rámec požadavku, aby poskytovatelé služeb podléhali místním dozorovým orgánům a vztahoval se na ně systém pojištění vkladů podle směrnice 94/19/ES (¹), čímž je zahraničním poskytovatelům služeb závažným způsobem bráněno v nabízení jejich služeb v Belgii?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. 1994, L 135, s. 5; Zvl. vyd. 06/02 s. 252).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Craiova (Rumunsko) dne 28. ledna 2022 – NR v. Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova

(Věc C-58/22)

(2022/C 213/29)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Craiova

Účastníci původního řízení

Odvolatelka-obžalovaná: NR

Další zúčastněný: Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova

Předběžná otázka

Musí být zásada *ne bis in idem*, zaručená článkem 50 Listiny základních práv Evropské unie, ve spojení s povinností Rumunska dosahovat referenčních cílů stanovených v rozhodnutí MSO (rozhodnutí Evropské komise 2006/928) vykládána v tom smyslu, že rozhodnutí o zastavení trestního stíhání vydané státním zastupitelstvím po shromáždění zásadních důkazů ve věci brání dalšímu trestnímu stíhání pro tentýž skutek, ačkoli s jinou právní kvalifikací, téže osoby z důvodu, že rozhodnutí je pravomocné, s výjimkou případů, kdy se zjistí, že okolnost, na níž se zakládá rozhodnutí o zastavení trestního stíhání, neexistuje, nebo vyvstanou nové skutečnosti nebo okolnosti, z nichž vyplývá, že okolnost, na níž se zakládá rozhodnutí o zastavení trestního stíhání, zanikla?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne
1. února 2022 – RL v. Landeshauptstadt Wiesbaden**

(Věc C-61/22)

(2022/C 213/30)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: RL

Žalované: Landeshauptstadt Wiesbaden

Předběžná otázka

Je povinnost zaznamenávat a uchovávat otisky prstů v průkazech totožnosti stanovená v čl. 3 odst. 5 nařízení (EU) 2019/1157 ⁽¹⁾ v rozporu s unijním právem vyšší právní síly, zejména

- a) s čl. 77 odst. 3 SFEU,
- b) s články 7 a 8 Listiny základních práv,
- c) s čl. 35 odst. 10 GDPR ⁽²⁾,

a je proto z některého z těchto důvodů neplatná?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1157 ze dne 20. června 2019 o posílení zabezpečení průkazů totožnosti občanů Unie a povolení k pobytu vydávaných občanům Unie a jejich rodinným příslušníkům, kteří vykonávají své právo volného pohybu (Úř. věst. 2019, L 188, s. 67).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 2. února 2022 Evropskou investiční bankou proti rozsudku
Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 24. listopadu 2021 ve věci T-370/20, KL v. Evropská
investiční banka**

(Věc C-68/22 P)

(2022/C 213/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská investiční banka (EIB) (zástupkyně: G. Faedo a I. Zanin, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení: KL

Návrhová žádání

Svým kasačním opravným prostředek EIB navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný,
- zrušil rozsudek Tribunálu ve věci T-370/20,
- pokud by se Soudní dvůr domníval, že soudní řízení dovoluje vydání rozhodnutí ve věci, vyhověl jejím návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni,
- uložil KL náhradu veškerých nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje EIB dva důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku, který se dělí na čtyři části, se týká chybného výkladu interních pravidel EIB v oblasti invalidity.

Zaprvé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení ohledně pojmu „invalidita“, tak jak je stanoven v článku 46-1 přechodných pravidel důchodového systému pro zaměstnance EIB a článku 11.1 správních předpisů EIB. Tím, že měl za to, že daný pojem ve smyslu uvedených článků musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na zaměstnance EIB, kterého jí zřízený výbor pro otázky invalidity prohlásil za neschopného znovu nastoupit do své stávající nebo rovnocenné funkce v rámci Banky, Tribunál zkreslil znění a obsah interních pravidel EIB a provedl výklad, který byl v rozporu s podstatou existence invalidního důchodu jakožto opatření sociální ochrany.

Zadruhé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že odmítl pravomoc výborů pro otázky invalidity zřízených EIB rozhodovat o schopnosti zaměstnance Banky vykonávat činnost mimo její rámec, na obecném trhu práce.

Zatřetí, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že články 46-1 přechodných pravidel a 11.1 správních předpisů vyložil *per analogiam* k článku 78 služebního řádu úředníků Evropské unie.

Začtvrté, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že odmítl výklad článku 51-1 přechodných pravidel předložený EIB a nevyložil uvedený článek ve spojení s článkem 46-1 uvedených pravidel.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku, dělící se na dvě části, vychází z dvojího zkreslení skutkového stavu.

Zaprvé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že považoval za právně závazné dokumenty výboru pro otázky invalidity, které nebyly podepsány všemi jeho členy.

Zadruhé, Tribunál chybně vyhodnotil obsah posudku výboru pro otázky invalidity v rozsahu, v němž výbor prohlásil, že žalobce je neschopen zastávat funkce v EIB, třebaže formuláře podepsané všemi jeho členy uváděly, že žalobce není invalidou.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vrchním soudem v Praze (Česká republika) dne 7. února 2022 – ALD Automotive s.r.o. v. DY, insolvenční správce dlužnice GEDEM-STAV a.s.

(Věc C-78/22)

(2022/C 213/32)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Vrchní soud v Praze

Účastníci původního řízení

Žalobce: ALD Automotive s.r.o.

Žalovaný: DY, insolvenční správce dlužnice GEDEM-STAV a.s.

Předběžné otázky

- 1) Na základě jakých kritérií vzniká nárok na obdržení pevné částky alespoň 40 EUR dle článku 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ⁽¹⁾ v případě smluv s opakujícím se či trvajícím plněním?
- 2) Může být nárok dle článku 6 odst. 1 směrnice soudy členských států nepřiznán z důvodu aplikace obecných principů soukromého práva?
- 3) Bude-li odpověď na druhou otázku kladná, za jakých podmínek může být výše nároku dle článku 6 odst. 1 směrnice soudy členských států nepřiznána?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích; Úř. věst. 2011, L 48, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Španělsko) dne 8. února 2022 – RTG v. Tuk Tuk Travel S.L.

(Věc C-83/22)

(2022/C 213/33)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Účastníci původního řízení

Žalobce: RTG

Žalovaná: Tuk Tuk Travel S.L.

Předběžné otázky

1. Mají být čl. 169 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a čl. 114 odst. 3 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání článku 5 směrnice 2015/2302 ⁽¹⁾ o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, neboť uvedený článek nezahrnuje mezi informace povinně sdělené cestujícímu před uzavřením smlouvy právo uznané článkem 12 uvedené směrnice ukončit smlouvu před zahájením poskytování služeb a získat plnou náhradu zaplacené částky, pokud nastanou nevyhnutelné a mimořádné okolnosti, které mají významný vliv na uskutečnění cesty?
2. Brání články 114 a 169 SFEU, jakož i článek 15 směrnice 2015/2302, uplatnění zásady projednací a zásady shody, které zakotvují články 216 a 218.1 LEC, pokud tyto procesní zásady mohou bránit úplné ochraně spotřebitele-žalobce?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. L 326, 11.12.2015, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 9. února 2022 – TT v. AK

(Věc C-87/22)

(2022/C 213/34)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku: TT

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku: AK

Předběžné otázky

1. Musí být článek 15 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že žádost členského státu příslušného ve věci, pokud se domnívá, že soud jiného členského státu, ke kterému má dítě zvláštní vztah, je vzhledem ke svému umístění vhodnější k projednání věci nebo její určité části, aby tento soud převzal příslušnost, je přípustná rovněž tehdy, pokud je jiný členský stát členským státem, v němž dítě získalo obvyklé bydliště po neoprávněném odebrání?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Musí být článek 15 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 vykládán v tom smyslu, že v něm uvedená kritéria převzetí příslušnosti jsou upravena taxativně, aniž jsou zapotřebí další kritéria s ohledem na zahájené řízení podle článku 8f Úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí přijaté dne 25. října 1980 v Haagu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 338, s. 1; Zvl. vydání 19/06, s. 243

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, místo jednání 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) dne 22. února 2022 – X, Y rovněž jménem svých šesti nezletilých dětí v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-125/22)

(2022/C 213/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, místo jednání 's-Hertogenbosch

Účastníci původního řízení

Žalobci: X, Y, rovněž jménem svých šesti nezletilých dětí

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

1) Musí být článek 15 kvalifikační směrnice ⁽¹⁾ ve spojení s jejím čl. 2 písm. g) a článkem 4, jakož i s článkem 4 a čl. 19 odst. 2 Listiny základních práv vykládán v tom smyslu, že v případě otázky, zda žadatel potřebuje doplňkovou ochranu, musí být vždy v plném rozsahu a ve vzájemné souvislosti prověřeny a posouzeny všechny relevantní aspekty, které se týkají jak individuálního postavení a osobní situace žadatele, tak i obecné situace v zemi původu, než je vyjasněno, jakou obávanou podobou vážné újmy lze na základě těchto aspektů doložit?

- 2) Je v případě záporné odpovědi Soudního dvora na první otázku posouzení individuálního postavení a osobní situace žadatele v rámci posouzení podle čl. 15 písm. c) kvalifikační směrnice, k němuž Soudní dvůr již vyložil, že tyto musí být zohledněny, obsáhlejší než posouzení na základě požadavku individualizace ve smyslu rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci *N. A. v. Spojené království* ^(?)? Lze k těmto aspektům přihlídnout v rámci stejné žádosti o doplňkovou ochranu jak při posouzení podle čl. 15 písm. b) kvalifikační směrnice, tak i při posouzení podle jejího čl. 15 písm. c)?
- 3) Musí být článek 15 kvalifikační směrnice vykládán v tom smyslu, že při posuzování potřeby doplňkové ochrany musí být takzvaná pohyblivá stupnice, k níž Soudní dvůr již vyjasnil, že se použije při posuzování tvrzené obavy z vážné újmy ve smyslu čl. 15 písm. c) kvalifikační směrnice, použita rovněž při posuzování údajné obavy z vážné újmy ve smyslu čl. 15 písm. b) této směrnice?
- 4) Musí být článek 15 kvalifikační směrnice ve spojení s články 1 a 4 a čl. 19 odst. 2 Listiny základních práv vykládán v tom smyslu, že humanitární okolnosti, které jsou přímým či nepřímým důsledkem jednání nebo opomenutí aktéra, který je původcem vážné újmy, musí být zohledněny při posouzení, zda žadatel potřebuje doplňkovou ochranu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepřacované znění) (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

^(?) ESLP, 17. července 2008, č. 25904/07, *N. A. v. Spojené království*, ECLI:CE:ECHR: 2008:0717JUD002590407.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Belgie) dne 23. února 2022 – *BV NORDIC INFO v. Belgische Staat*

(Věc C-128/22)

(2022/C 213/36)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BV NORDIC INFO

Žalovaný: Belgische Staat

Předběžné otázky

- 1) Musí být články 2, 4, 5, 27 a 29 směrnice 2004/38 ⁽¹⁾, které provádějí články 20 a 21 SFEU, vykládány v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu [v projednávaném případě článkům 18 a 22 Ministerieel Besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken (ministrská vyhláška ze dne 30. června 2020, kterou se stanoví naléhavá opatření k zamezení šíření koronaviru COVID-19) ve znění článků 3, resp. 5 ministrské vyhlášky ze dne 10. července 2020], na jejímž základě se formou opatření obecné povahy:
 - belgickým státním příslušníkům a jejich rodinným příslušníkům, jakož i občanům Unie, kteří pobývají na belgickém území, a jejich rodinným příslušníkům v zásadě ukládá zákaz vycestovat vztahující se na cesty, které nejsou nezbytně nutné, z Belgie do zemí Evropské unie a schengenského prostoru, které jsou podle barevného označení vypracovaného na základě epidemiologických údajů označeny červeně;
 - občanům Unie, kteří nejsou státními příslušníky Belgie, a jejich rodinným příslušníkům (kteří popřípadě mají právo pobývat na belgickém území) ukládají omezení vstupu na území (jako jsou karanténa a testy) při cestách do Belgie, které nejsou nezbytně nutné, ze zemí Evropské unie a schengenského prostoru, které jsou podle barevného označení vypracovaného na základě epidemiologických údajů označeny červeně?

- 2) Musí být články 1, 3 a 22 Schengenského hraničního kodexu⁽²⁾ vykládány v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu (v projednávaném případě článkům 18 a 22 ministerské vyhlášky ze dne 30. června 2020, kterou se stanoví naléhavá opatření k zamezení šíření koronaviru COVID-19, ve znění článků 3, resp. 5 ministerské vyhlášky ze dne 10. července 2020), na jejímž základě se vydává zákaz vycestovat vztahující se na cesty, které nejsou nezbytně nutné, z Belgie do země Evropské unie a schengenského prostoru, a zákaz vstupu z těchto zemí do Belgie, které mohou být nejen kontrolovány a sankcionovány, ale rovněž z moci úřední prosazeny ministrem, starostou a velitelem policie?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. 2004, L 158, s. 77).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. 2006, L 105, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 1. března 2022 – Terhelt5 elleni büntetőeljárás

(Věc C-147/22)

(2022/C 213/37)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastnice původního řízení

Terhelt5

Předběžné otázky

- 1) Brání zásada non bis in idem zakotvená v článku 50 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a v článku 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody (dále jen „Úmluva“) tomu, aby bylo v jednom členském státě zahájeno trestní řízení proti téže osobě a pro tytéž skutky, pro které již bylo zahájeno trestní řízení v jiném členském státě a které bylo pravomocně ukončeno rozhodnutím státního zástupce o zastavení vyšetřování?
- 2) Je slučitelná se zásadou non bis in idem, zakotvenou v článku 50 [Listiny] a v článku 54 [Úmluvy], a brání s konečnou platností zahájení nového trestního řízení v členském státě proti téže osobě a pro tytéž skutky, okolnost, že ačkoli i po ukončení trestního stíhání (vyšetřování) pravomocným rozhodnutím státního zástupce o zastavení vyšetřování ve členském státě existuje možnost znovu zahájit vyšetřování až do okamžiku promlčení trestného činu, státní zastupitelství nepovažovalo za odůvodněné obnovit toto řízení z vlastního podnětu?
- 3) Je slučitelné se zásadou non bis in idem zakotvenou v článku 50 [Listiny] a článku 54 [Úmluvy], a lze vyšetřování, které bylo ukončeno ve vztahu k obviněnému, který nebyl vyslechnut jako vyšetřovaný v souvislosti s trestným činem týkajícím se jeho spoluobviněných, považovat za dostatečně důkladné a vyčerpávající, ačkoli proti uvedené osobě bylo vedeno vyšetřování jako proti obviněnému a ukončení vyšetřování bylo založeno na vyšetřovacích informacích poskytnutých na základě žádosti o právní spolupráci a poskytnutí informací o bankovních účtech a výsledku spoluobviněných jako vyšetřovaných?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 2. března 2022 – S, A, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie v. United Nations High Commissioner for Refugees

(Věc C-151/22)

(2022/C 213/38)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Odvolatel: S, A, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Další účastník řízení: United Nations High Commissioner for Refugees

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 10 odst. 1 písm. e) kvalifikační směrnice⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že se důvodu pronásledování spočívajícího v zastávání určitých politických názorů mohou dovolat i žadatelé, kteří pouze tvrdí, že zastávají nebo vyjadřují určitý politický názor, aniž vůči nim některý původce pronásledování v průběhu pobytu v zemi jejich původu a od té doby, co pobývají v hostitelském státě, pojal nedůvěru?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, a tedy v případě, že ke kvalifikaci jako politické názory postačuje již určitý politický názor: Jaký význam pak musí být v rámci přezkumu a posuzování žádosti o azyl přiznán intenzitě zastávání těchto politických názorů, myšlenek nebo přesvědčení a zájmu cizince o aktivity, které z nich vyplývají, v rámci prověřování a posuzování žádosti o azyl, tj. v rámci prověřování toho, jak reálná je žadatelova tvrzená obava z pronásledování?
- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku: Uplatní se v takovém případě kritérium, že tyto politické názory musí být hluboce zakořeněné, a pokud nikoli, jaké kritérium je pak třeba vzít v potaz a jakým způsobem je toto kritérium třeba použít?
- 4) Pokud se uplatní kritérium, že tyto politické názory musí být hluboce zakořeněné, lze pak od žadatele, který neprokáže, že zastává hluboce zakořeněné politické názory, očekávat, že se po návratu do země svého původu zrekne projevů svého politického smýšlení, aby tak nevzbudil nedůvěru některého původce pronásledování?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (přpracované znění) (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 4. března 2022 – Trestní řízení proti panu Juanovi

(Věc C-164/22)

(2022/C 213/39)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastníci původního trestního řízení

Juan

Další účastník řízení: Ministerio Fiscal

Předběžné otázky

- 1) Jedná se v projednávané věci o situaci „bis in idem“ podle článku 50 Listiny a článku 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody, neboť se jedná o stejné skutky, a to v rámci rozsahu, který tomuto pojmu přiznává unijní judikatura, nebo má naopak toto posouzení provést předkládající soud v souladu se zásadami vyjádřenými v tomto usnesení, neboť se jedná o jeden pokračující trestný čin, včetně nutnosti spojení trestů a stanovení hranice trestu v souladu s kritérii proporcionality?
- 2) Pokud se nejedná o situaci „bis in idem“, protože neexistuje úplná totožnost skutků v souladu s kritérii stanovenými v tomto usnesení:
 - A. Jsou omezení účinků rozsudků jiných členských států EU výslovně stanovená v čl. 14 odst. 2 Ley Orgánica 7/2014 de 12 de noviembre, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea (organický zákon 7/2014 ze dne 12. listopadu 2014 o výměně informací z rejstříku trestů a posuzování trestních rozsudků v Evropské unii), kterým se provádí unijní právní úprava, s ohledem na okolnosti projednávané věci slučitelná s rámcovým rozhodnutím Rady 2008/675/SVV ⁽¹⁾ ze dne 24. července 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení, jakož i s článkem 45 a čl. 49 odst. 3 Listiny a zásadou vzájemného uznávání soudních rozhodnutí v rámci EU?
 - B. Je neexistence postupu nebo mechanismu ve španělském právu, který by umožňoval uznání zahraničních evropských rozsudků, spojení a úpravu nebo omezení trestů tak, aby byla zaručena jejich přiměřenost, pokud musí být ve Španělsku vykonán zahraniční rozsudek, který se týká skutků, které jsou ve vztahu kontinuity nebo trestní souvislosti s jinými činy souzenými ve Španělsku a za které byl rovněž vydán odsuzující rozsudek, v rozporu s článkem 45 a čl. 49 odst. 3 Listiny ve spojení s čl. 4. odst. 6 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ⁽²⁾ ze dne 13. června 2002, a čl. 8 odst. 1 a 2 rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ⁽³⁾ ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii, a obecně zásadou vzájemného uznávání soudních rozhodnutí v rámci EU?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. července 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení (Úř. věst. L 220, 15.8.2008, s. 32).

⁽²⁾ Rámcové Rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1; Zvl. vyd. 19/06 s. 34)

⁽³⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii (Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 27).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Salzburg (Rakousko) dne 8. března 2022 – JA v. Wurth Automotive GmbH

(Věc C-177/22)

(2022/C 213/40)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Salzburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: JA

Žalovaná: Wurth Automotive GmbH

Předběžné otázky

1. Je při posuzování otázky, zda má žalobkyně postavení spotřebitele ve smyslu článků 17 a 18 nařízení (EU) č. 1215/2012⁽¹⁾, relevantní,
 - a) zda žalobkyně vykonávala práci grafické a webové designérky, kterou v řízení uvedla jako své zaměstnání, v době uzavření kupní smlouvy a bezprostředně poté pouze jako zaměstnanec, nebo alespoň zčásti i v rámci svobodného povolání, a
 - b) k jakému účelu si žalobkyně pořídila vozidlo, tedy zda pouze k uspokojení vlastní potřeby pro soukromé účely, nebo i v souvislosti se současnými či budoucími profesionálními nebo podnikatelskými činnostmi nebo záměry?
2. Pozbyla žalobkyně možnost dovolat se postavení spotřebitele již z toho důvodu, že v srpnu 2019 předmětný osobní automobil dále prodala, a byl by relevantní zisk, kterého v této souvislosti bylo dosaženo?
3. Musí být žalobkyni postavení spotřebitele odepřeno již proto, že podepsala kupní smlouvu předem vyhotovenou žalovanou, která obsahovala předtištěné označení kupujícího jako „firma“ a ve které byla pod drobněji napsaným nadpisem „Zvláštní ujednání“ uvedena poznámka „obchod mezi podnikateli/bez možnosti vrácení, bez záruky/k dodání dojde pouze po uhrazení ceny“, aniž proti tomu vznesla námitky a upozornila na své postavení spotřebitele?
4. Musí být žalobkyně srozuměna s tím, že jí bude přičteno jednání jejího životního partnera, který nákup zprostředkoval jakožto prodejce automobilů, z něhož by žalovaná mohla usoudit, že žalobkyně má postavení podnikatele?
5. Svědčí k tíži žalobkyně při posuzování postavení spotřebitele okolnost, že soud prvního stupně nebyl s to zjistit, z jakého důvodu se písemné vyhotovení kupní smlouvy, pokud jde o označení žalobkyně, odchyluje od předchozí nabídky předložené jejím partnerem, a o čem se v tomto ohledu hovořilo při telefonických kontaktech mezi partnerem žalobkyně a prodávajícím žalované?
6. Je z hlediska postavení žalobkyně jako spotřebitele relevantní, že se partner žalobkyně několik týdnů po převzetí vozidla telefonicky dotázal žalované, zda by bylo možné vykázat daň z přidané hodnoty?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 10. března 2022 –
Saint-Louis Sucre v. Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, SICA des
betteraviers d'Etrepagny**

(Věc C-183/22)

(2022/C 213/41)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Saint-Louis Sucre

Žalovaní: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, SICA des betteraviers d'Etrepagny

Předběžné otázky

- 1) Musí být pravidlo stanovené v čl. 153 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013⁽¹⁾, podle něhož musí stanovy organizace producentů vyžadovat, aby její členové „byli členy pouze jedné organizace producentů, pokud jde o určitý produkt jejich podniku“, vykládáno v tom smyslu, že platí pouze pro členy, kteří jsou producenty?
- 2) Za účelem ujištění se o dodržení zásady stanovené v čl. 153 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1308/2013, podle níž musí producenti, kteří jsou členy organizace producentů, demokraticky kontrolovat svou organizaci a její rozhodnutí:
 - je za účelem posouzení nezávislosti členů organizace třeba přihlížet výlučně k vlastnictví jejich kapitálu touž fyzickou nebo právnickou osobou nebo i k jiným svazkům, jako je u členů, kteří nejsou producenty, přidružení k téže konfederaci zájmových sdružení nebo u členů, kteří jsou producenty, výkon řídicí odpovědnosti v rámci takové konfederace?
 - stačí k závěru, že kontrola vykonávaná nad organizací jejími členy, kteří jsou producenty, je skutečná, že tito členové mají většinu hlasů, nebo je třeba zkoumat, zda s ohledem na rozdělení hlasů mezi skutečně nezávislé členy jim podíl hlasů jednoho nebo vícero členů, kteří nejsou producenty, dává možnost, aby i bez většiny kontrolovali rozhodnutí organizace?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, s. 671).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 9. března 2022 – Sad
Trasporto Locale SpA v. Provincia autonoma di Bolzano**

(Věc C-186/22)

(2022/C 213/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastnice původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka: Sad Trasporto Locale SpA

Žalovaná a odpůrkyně: Provincia autonoma di Bolzano

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 odst. 2 nařízení č. 1370/2007/ES⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání uplatnění nařízení č. 1370/2007/ES na provozování vnitrostátních a mezinárodních veřejných multimodálních služeb v přepravě cestujících, u nichž má veřejná přeprava jednotnou povahu pro účely zadání a je poskytována tramvají, visutou lanovou dráhou a pozemní lanovou dráhou, a železniční přeprava představuje více než 50 % služby celkově a jednotně zadané provozovateli?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, pokud se má za to, že nařízení č. 1370/2007 je použitelné i na provozování vnitrostátních a mezinárodních multimodálních veřejných služeb v přepravě cestujících, u nichž má veřejná služba v přepravě cestujících jednotnou povahu pro účely zadání zakázky a je poskytována tramvají, visutou lanovou dráhou a pozemní lanovou dráhou, a železniční přeprava představuje více než 50 % služby celkově a jednotně zadané provozovateli, je třeba položit další otázku: „Musí být čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení č. 1370/2007 vykládán v tom smyslu, že i v případě přímého zadání smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících tramvají vnitřnímu provozovateli vyžaduje ověření právní formy zadávacího aktu, a to s tím důsledkem, že z působnosti čl. 5 odst. 2 výše uvedeného nařízení jsou vyloučeny akty, které nemají formu koncesní smlouvy na služby?“

- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku je třeba položit další otázku: „Musí být čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 5 odst. 2 směrnice 2014/23/EU ⁽²⁾ vykládán v tom smyslu, že přenesení provozního rizika spojeného s poskytováním služeb na provozovatele musí být vyloučeno v případě, kdy je smlouva, která má být zadána: a) založena na hrubých nákladech, přičemž výnosy náleží subjektu, kterému je služba zadána; b) stanoví ve prospěch provozovatele, jako provozní výnos, pouze odměnu placenou veřejným zadavatelem, která je úměrná poskytnutým službám (čímž je vyloučeno riziko poptávky); c) ponechává na veřejném zadavateli provozní riziko poptávky (z důvodu snížení odměny v důsledku snížení objemu služeb mimo rámec předem stanovených limitů), regulační riziko (z důvodu legislativní nebo regulační změny, jakož i z důvodu opožděného vydání povolení nebo osvědčení ze strany příslušných subjektů), finanční riziko (z důvodu nezaplacení nebo opožděného zaplacení odměny, jakož i z důvodu absence valorizace odměny), jakož i riziko vyšší moci (vyplývající z nepředvídatelné změny podmínek pro poskytování služby); a d) přenáší na subjekt, kterému byla služba zadána, provozní riziko nabídky (z důvodů výkyvů v nákladech na faktory, které provozovatel nemůže ovlivnit – energie, suroviny, materiál), riziko týkající se pracovněprávních vztahů (vyplývající z výkyvů v nákladech na zaměstnance na základě kolektivního vyjednávání), řídicí riziko (vyplývající z negativní dynamiky provozních nákladů v důsledku chybných odhadů), jakož i sociálně-environmentální riziko (vyplývající z nahodilých událostí v průběhu realizace týkajících se majetku nezbytného pro poskytování služby)?“
- 4) Konečně: „Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU a čl. 108 odst. 3 SFEU vykládány v tom smyslu, že v rámci přímého zadání smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících příslušným místním orgánem vnitřnímu provozovateli se jedná o státní podporu podléhající postupu předběžné kontroly podle čl. 108 odst. 3 SFEU, pokud je vyrovnávací platba za závazek veřejné služby vypočtena na základě provozních nákladů, které, ačkoli se vztahují k předvídatelným požadavkům služby, jsou jednak konstruovány s přihlédnutím k historickým nákladům na službu poskytovanou končícím provozovatelem, kterému byla zadána koncese na služby prodloužená na více než deset let, a jednak se vztahují k nákladům nebo odměně, které se rovněž vztahují k předchozímu zadání nebo se v každém případě týkají standardních tržních parametrů vztahujících se na všechny provozovatele v odvětví?“

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 11. března 2022 – ME
v. État belge**

(Věc C-191/22)

(2022/C 213/43)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: ME

Odpůrce: État belge

Předběžná otázka

Mají být články 7 a 24 Listiny základních práv Evropské unie a [čl. 4 odst. 1 písm. c)] směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny ⁽¹⁾, jakož i zásady rovného zacházení a právní jistoty vykládány v tom smyslu, že ukládají členským státům povinnost zohlednit věk osoby, na níž se vztahuje žádost o sloučení rodiny, nikoli k datu podání žádosti o sloučení rodiny, ale k datu podání žádosti o mezinárodní ochranu osoby, která o sloučení rodiny usiluje a již bylo přiznáno postavení uprchlíka, a považovat tedy osobu, na níž se žádost o sloučení rodiny vztahuje, za nezletilou ve smyslu čl. 4 [odst. 1 písm. c)] směrnice 2003/86/ES, pokud byla nezletilá v době, kdy osoba usilující o sloučení rodiny podala žádost o azyl, ale zletilosti dosáhla dříve, než osoba usilující o sloučení rodiny získala postavení uprchlíka a byla podána žádost o sloučení rodiny?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 251, s. 12.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 11. března 2022 – IB v. Regione Lombardia, Provincia di Pavia

(Věc C-196/22)

(2022/C 213/44)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: IB

Odpůrci: Regione Lombardia, Provincia di Pavia

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 2080/92 ze dne 30. června 1992⁽¹⁾, kterým se zavádí režim podpor Společenství pro opatření v oblasti lesnictví v odvětví zemědělství, avšak nestanoví režim odnětí podpory a sankční režim, i s ohledem na ustanovení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995⁽²⁾ o ochraně finančních zájmů Evropských společenství, uplatnění ustanovení vnitrostátního práva, která při provádění ustanovení nařízení č. 2080/92 stanoví v případě prokázané nesrovnalosti při poskytování podpory odnětí této podpory a vrácení částek, které byly z titulu podpory získány?
- 2) V případě záporné odpovědi na otázku v písmeni a), brání ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 2080/92 ze dne 30. června 1992, kterým se zavádí režim podpor Společenství pro opatření v oblasti lesnictví v odvětví zemědělství, i s ohledem na ustanovení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 a zásady spravedlnosti a proporcionality uvedené v bodě 8 odůvodnění tohoto nařízení, uplatnění ustanovení vnitrostátního práva, které při provádění ustanovení nařízení č. 2080/92 stanoví v případě nesrovnalosti při poskytování podpory odnětí této podpory a vrácení částek, které byly z tohoto titulu získány, pokud je zalesněná nebo zkvalitněná plocha o 20 % menší než plocha, za kterou byla podpora poskytnuta a vyplacena?
- 3) V případě záporné odpovědi na otázku v písmeni a), brání ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 2080/92 ze dne 30. června 1992, kterým se zavádí režim podpor Společenství pro opatření v oblasti lesnictví v odvětví zemědělství, i s ohledem na ustanovení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995, zpětnému uplatnění ustanovení vnitrostátního práva, které při provádění ustanovení nařízení č. 2080/92 stanoví v případě prokázané nesrovnalosti při poskytování podpory odnětí této podpory a vrácení částek, které byly z titulu podpory získány?
- 4) V případě záporné odpovědi na otázku v písmeni a), brání ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 2080/92 ze dne 30. června 1992, kterým se zavádí režim podpor Společenství pro opatření v oblasti lesnictví v odvětví zemědělství, i s ohledem na ustanovení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995, výkladu ustanovení vnitrostátního práva, které při provádění ustanovení nařízení č. 2080/92 stanoví v případě prokázané nesrovnalosti při poskytování podpory odnětí této podpory a vrácení částek, které byly z titulu podpory získány, v tom smyslu, že příjemce je povinen vrátit celou částku, kterou z titulu podpory získal, a nikoli pouze částky týkající se roku, pro který byla zjištěna nesrovnalost při poskytování podpory?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2080/92 ze dne 30. června 1992, kterým se zavádí režim podpor Společenství na lesnická opatření v zemědělství (Úř. věst. 1992, L 215, s. 96).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. 1995, L 312, s. 1; zvl. vyd. 01/01, s. 340)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Lukovit (Bulharsko) dne 18. března 2022 – trestní řízení

(Věc C-209/22)

(2022/C 213/45)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Lukovit (Bulharsko)

Účastníci původního řízení

Rayonna prokuratura Lovech, teritorialno otdelenie Lukovit

Předběžné otázky

1. Jsou *situace*, kdy byla při vyšetřování trestného činu souvisejícího s přechováváním omamných látek proti fyzické osobě, o níž má policie za to, že přechovává omamné látky, provedena donucovací opatření v podobě osobní prohlídky a zajištění věci *zahrnutý do oblasti působnosti* směrnice 2013/48/EU ⁽¹⁾ o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody, jakož i směrnice 2012/13/EU ⁽²⁾ o právu na informace v trestním řízení?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku, jaké postavení má taková osoba ve smyslu daných směrnic, pokud vnitrostátní právo nezná právní institut „podezřelého“ a nedošlo k zahájení trestního stíhání dané osoby jako „obviněného“ na základě úředního sdělení obvinění, a musí být takovéto osobě přiznáno právo na informace, jakož i na přístup k obhájci?
3. Připouští zásada legality a zákaz svévole takovou vnitrostátní právní úpravu, jako je čl. 219 odst. 2 nakazatelně-procesuálního kodexu (trestní řád), která stanoví, že vyšetřovací orgán může zahájit trestní stíhání určité osoby jako obviněného i vyhotovením protokolu o prvním vyšetřovacím úkonu směřujícím proti ní, pokud vnitrostátní právo nezná právní institut „podezřelého“ a právo na obhajobu podle vnitrostátního práva vzniká až od okamžiku formálního zahájení trestního stíhání jako „obviněného“, které je zase na uvážení vyšetřovacího orgánu, a narušuje takový vnitrostátní postup účinný výkon a samotnou podstatu práva na přístup k obhájci podle čl. 3 odst. 3 písm. b) směrnice 2013/48/EU?
4. Připouští zásada užitečného účinku unijního práva takovou vnitrostátní praxi, podle níž soudní přezkum donucovacích opatření provedených za účelem shromáždění důkazů, včetně osobní prohlídky a zajištění věci uskutečněných v přípravném řízení, neumožňuje ověřit, zda došlo k dostatečně závažnému porušení základních práv podezřelých a obviněných zaručených články 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie, směrnicí 2013/48/EU a směrnicí 2012/13/EU?
5. Připouští zásada právního státu takové vnitrostátní právní předpisy a judikaturu, podle nichž soud nemá pravomoc přezkoumat zahájení trestního stíhání určité osoby jako „obviněného“, ačkoli právě a výlučně na tomto formálním úkonu závisí, zda fyzické osobě bude přiznáno právo na obhajobu v případě, že jsou proti ní pro účely vyšetřování prováděna donucovací opatření?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 294, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2012, L 142, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. dubna 2022 Mylan IRE Healthcare Ltd proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 26. ledna 2022 ve věci T-303/16, Mylan IRE Healthcare v. Komise

(Věc C-237/22 P)

(2022/C 213/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Mylan IRE Healthcare Ltd (zástupci: I. Vernimme a L. Bidaine, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, UAB VVB

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
- zrušil napadený rozsudek v plném rozsahu;
- uváží-li, že to stav řízení dovoluje, zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2016) 2083 final ze dne 4. dubna 2016 o registraci humánních léčivých přípravků „Tobramycin VVB a související názvy“ obsahujících účinnou látku „tobramycin“ podle článku 29 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES (napadené rozhodnutí); v opačném případě vrátil věc Tribunálu;
- uložil Komisi náhradu nákladů vynaložených navrhovatelkou v tomto řízení i v řízení v prvním stupni;
- uložil UAB VVB, že ponese vlastní náklady tohoto řízení i řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka dva důvody kasačního opravného prostředku.

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu pojmu „klinická nadřazenost“ ve smyslu čl. 8 odst. 3 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 141/2000 ze dne 16. prosince 1999 o léčivých přípravcích pro vzácná onemocnění ⁽¹⁾ (nařízení o léčivých přípravcích pro vzácná onemocnění), zejména s ohledem na výklad podaný Tribunálem stran pojmu „významný užitek“ ve smyslu článku 3 nařízení o léčivých přípravcích pro vzácná onemocnění.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nedostatečného odůvodnění poskytnutého Tribunálem při učinění závěru, že TOBI / Tobramycin VVB je pro podstatnou část cílové populace bezpečnější než Tobi Podhaler, a to zejména s ohledem na obsah napadeného rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2000 L 18, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. dubna 2022 společnostmi Scania AB, Scania CV AB, Scania Deutschland GmbH proti rozsudku Tribunálu (desátého rozšířeného senátu) vydanému dne 2. února 2022 ve věci T-799/17, Scania a další v. Komise

(Věc C-251/22 P)

(2022/C 213/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Scania AB, Scania CV AB, Scania Deutschland GmbH (zástupci: D. Arts, advocaat, F. Miotto, avocate, N. De Backer, advocate, C.E. Schillemans, advocaat, C. Langenius, S. Falkner, L. Ulrichs, P. Hammarskiöld, advokater)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu nebo zčásti;
- zrušil v celém rozsahu nebo zčásti rozhodnutí C(2017) 6467 final ze dne 27. září 2017 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (Věc AT.39824 – Nákladní vozidla), a případně zrušil nebo snížil příslušné pokuty;
- nebo vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení v prvním stupni a nákladů řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládají navrhovatelky následující čtyři důvody kasačního opravného prostředku:

1. V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nekonstatoval, že Komise přijetím rozhodnutí o narovnání⁽¹⁾ a následně pokračováním jejího vyšetřování společnosti Scania za účasti téhož vyšetřovacího týmu porušila čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, tak jak je vyložen v judikatuře Soudního dvora.
2. V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zeměpisný rozsah jednání na německé úrovni kvalifikoval jako zahrnující celý EHP, přestože byl omezen pouze na Německo.
3. V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když sérii jednání na třech různých úrovních kvalifikoval jako jediné protiprávní jednání.
4. V rámci čtvrtého, podpůrně uplatněného důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když potvrdil pokutu v souvislosti s jednáním, které je promlčené.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise C(2016) 4673 final ze dne 19. července 2016 v řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 53 Dohody o EHP (Věc AT.39824 — Nákladní vozidla).

Usnesení předsedy pátého senátu Soudního dvora ze dne 11. ledna 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof – Německo) – Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG v. E. Leinfelder GmbH, TL, SW a WL

(Věc C-62/21)⁽¹⁾

(2022/C 213/48)

Jednací jazyk: němčina

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 189, 17.5.2021.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Daimler v. EUIPO (Znázornění třícípých hvězd na černém pozadí I)

(Věc T-277/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška ochranné známky Evropské unie se vzorem – Znázornění třícípých hvězd na černém pozadí I – Absolutní důvody pro zamítnutí – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2022/C 213/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Daimler AG (Stuttgart, Německo) (zástupkyně: N. Siebertz, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Schäfer a E. Markakis, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. března 2021 (věc R 1895/2020-5) týkajícímu se přihlášky označení znázorňujícího třícípé hvězdy na černém pozadí I k zápisu jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Daimler AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 278, 12.7.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Daimler v. EUIPO (Znázornění třícípých hvězd na černém pozadí II)

(Věc T-278/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška ochranné známky Evropské unie se vzorem – Znázornění třícípých hvězd na černém pozadí II – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b), nařízení (EU) 2017/1001“)

(2022/C 213/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Daimler AG (Stuttgart, Německo) (zástupkyně: N. Siebertz, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Schäfer a E. Markakis, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. března 2021 (věc R 1896/2020-5) týkajícímu se přihlášky označení znázorňujícího třícípé hvězdy na černém pozadí II k zápisu jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Daimler AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 278, 12.7.2021.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Daimler v. EUIPO (Vyobrazení třícípých hvězd na černém pozadí IV)

(Věc T-279/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie – Vyobrazení třícípých hvězd na černém pozadí IV – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2022/C 213/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Daimler AG (Stuttgart, Německo) (zástupkyně: N. Siebertz, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Schäfer a E. Markakis, zmocněnci)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. března 2021 (věc R 1898/2020-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení vyobrazujícího třícípé hvězdy na černém pozadí IV k zápisu jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Daimler AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 278, 12. 7. 2021

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Daimler v. EUIPO (Vyobrazení třícípých hvězd na černém pozadí III)

(Věc T-280/21) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie – Vyobrazení třícípých hvězd na černém pozadí III – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2022/C 213/52)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Daimler AG (Stuttgart, Německo) (zástupkyně: N. Siebertz, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Schäfer a E. Markakis, zmocněnci)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 18. března 2021 (věc R 1897/2020-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení vyobrazujícího třícípé hvězdy na černém pozadí III k zápisu jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Daimler AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 278, 12. 7. 2021

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. března 2022 – Copal Tree Brands v. EUIPO – Sumol + Compal Marcas (COPALLI)

(Věc T-445/21) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie COPALLI – Starší mezinárodní slovní ochranná známka COMPAL – Relativní důvod pro zamítnutí – Poškození dobrého jména – Článek 8 odst. 5 nařízení (EU) 2017/1001 – Prospěch neprávem získaný z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky“)

(2022/C 213/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Copal Tree Brands, Inc. (Oakland, Kalifornie, Spojené státy) (zástupkyně: B. Niemann Fadani, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: T. Frydendahl a D. Gája, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Sumol + Compal Marcas SA (Carnaxide, Portugalsko) (zástupkyně: A. de Sampaio, advokátka)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. května 2021 (věc R 1581/2020-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Sumol + Compal Marcas a Copal Tree Brands

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Copal Tree Brands, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 368, 13.9.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. března 2022 – Di Taranto v. Úřad evropského veřejného žalobce

(Věc T-368/21) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce – Nařízení (EU) 2017/1939 – Jmenování evropských pověřených žalobců Úřadu evropského veřejného žalobce – Odvozená protiprávnost – Kandidáti určení Italskou republikou – Určení kandidátů napadené před vnitrostátním soudem – Nepřípustnost“)

(2022/C 213/54)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Alessandro Di Taranto (Řím, Itálie) (zástupce: G. Pellegrino, advokát)

Žalovaný: Úřad evropského veřejného žalobce (zástupci: L. De Matteis a T. Gut, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí kolegia Úřadu evropského veřejného žalobce č. 34/2021 ze dne 3. května 2021 o jmenování patnácti evropských pověřených žalobců Úřadu evropského veřejného žalobce v Italské republice.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) Alessandru Di Tarantovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 368, 13.9.2021.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. února 2022 – Atesos medical a další v. Komise

(Věc T-764/21 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Zdravotnické prostředky – Směrnice 93/42/EHS – Nařízení (EU) 2017/745 – Návrh na odklad vykonatelnosti – Neexistence naléhavosti“)

(2022/C 213/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Atesos medical AG (Aarau, Švýcarsko) a sedm dalších žalobkyň, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupci: M. Meulenbelt, B. Natens a I. Willemyns, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: E. Sanfrutos Cano, C. Hödlmayr a C. Vollrath, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podle článků 278 a 279 SFEU na odklad vykonatelnosti nezveřejněného rozhodnutí Komise, neznámého data, které stanoví skončení platnosti jmenování Schweizerische Vereinigung für Qualitäts- und Management Systeme jako subjektu posuzujícího shodu zdravotnických prostředků podle směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích (Úř. věst. 1993, L 169, s. 1) a jeho vyřazení z databáze oznámených a jmenovaných subjektů s účinností k 28. září 2021.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 31. března 2022 – AL v. Rada

(Věc T-22/22 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Zbavení funkce – Návrh na předběžné opatření – Naléhavost – Fumus boni juris – Poměření proti sobě stojících zájmů“)

(2022/C 213/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: AL (zástupce: R. Rata, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a M. Alver, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Rady ze dne 27. září 2021, kterým se žalobci ukládá disciplinární opatření zbavení funkce s účinkem od 1. října 2021, a na opětovné zařazení žalobce jako úředníka na jeho původní pracovní místo a pozici.

Výrok

- 1) Vykonatelnost rozhodnutí Rady Evropské unie ze dne 27. září 2021, kterým se žalobci ukládá disciplinární opatření zbavení funkce s účinkem od 1. října 2021, se odkládá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 30. března 2022 – RT France v. Rada**(Věc T-125/22 R)**

(„Řízení o předběžných opatřeních – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině – Pozastavení vysílání některých médií – Návrh na odklad provádění – Neexistence naléhavosti – Poměření proti sobě stojících zájmů“)

(2022/C 213/57)*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: RT France (Boulogne-Billancourt, Francie) (zástupce: E. Piwnica, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Lejeune, R. Meyer a S. Emmerechts, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU znějící na odklad provádění rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/351 ze dne 1. března 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/512/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2022, L 65, s. 5), a nařízení Rady (EU) 2022/350 ze dne 1. března 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 833/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem Ruska destabilizujícím situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2022, L 65, s. 1), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
 - 2) O návrzích Evropské komise, Belgického království, Francouzské republiky a Polské republiky na vstup do řízení v postavení vedlejších účastníků již není třeba rozhodovat.
 - 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později, s výjimkou nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí, Belgickým královstvím, Francouzskou republikou a Polskou republikou. Ty ponесou vlastní náklady řízení v rámci jejich návrhů na vstup do řízení v postavení vedlejších účastníků.
-

Žaloba podaná dne 25. března 2022 – Ryanair v. Komise**(Věc T-164/22)**

(2022/C 213/58)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko) (zástupci: E. Vahida, F.-C. Laprévotte, V. Blanc, D. Pérez de Lamo a S. Rating, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise (EU) ze dne 22. prosince 2021 o státní podpoře SA.63402 (2021/N) – Portugalsko – COVID-19: Odškodnění společnosti TAP II a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Komise nesprávně použila čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU a dopustila se zjevně nesprávného posouzení při přezkumu podpory ve vztahu ke škodám způsobeným pandemií COVID-19.
2. Druhý žalobní důvod: Rozhodnutí je v rozporu se zvláštními ustanoveními SFEU a s obecnými zásadami unijního práva, na kterých je založena liberalizace letecké dopravy v Evropské unii od konce osmdesátých let 20. století (tedy zákaz diskriminace, volný pohyb služeb a svoboda usazování).
3. Třetí žalobní důvod: Komise nezačala formální vyšetřovací řízení navzdory existenci „vážných obtíží“ a porušila procesní práva žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod: Komise porušila povinnost uvést odůvodnění podle čl. 296 odst. 2 SFEU.

Žaloba podaná dne 6. dubna 2022 – Pharol v. Komise**(Věc T-181/22)**

(2022/C 213/59)

*Jednací jazyk: portugalština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Pharol, SGPS, SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: N. Mimoso Ruiz a L. Bettencourt Nunes, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uznal oprávněný zájem žalobkyně na podání této žaloby na neplatnost podle článku 263 SFEU;

- prohlásil tuto žalobu na neplatnost za řádně podanou a přípustnou podle článku 263 SFEU;
- zrušil rozhodnutí C(2022) 324 final z 25. ledna 2022, kterým se mění rozhodnutí C(2013) 306 final ze dne 23. ledna 2013 v řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (AT.39839 — Telefónica a Portugal Telecom), v souladu s článkem 264 SFEU;
- podpůrně, a rovněž podle článku 264 SFEU, z uvedených důvodů snížil pokutu uloženou žalobkyni podle článku 1 napadeného rozhodnutí;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení a nákladů vynaložených žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

První žalobní důvod vycházející z nerespektování skutkového a právního odůvodnění obsaženého v rozsudku Tribunálu. Žalobkyně uvádí, že rozhodnutí C(2022) 324 final, z 25. ledna 2022, kterým se mění rozhodnutí C(2013) 306 final ze dne 23. ledna 2013 v řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (AT.39839 — Telefónica a Portugal Telecom), předpokládá nový výklad konkurenční doložky, což představuje nerespektování skutkového a právního odůvodnění a nerespektování překážky věci rozsouzené založené rozsudkem Tribunálu, takže napadené rozhodnutí by mělo být zrušeno.

Druhý žalobní důvod vycházející z nesplnění podstatných formálních náležitostí a z porušení práva společnosti Pharol na obhajobu, jelikož nebyly zaslány námitky. Žalobkyně uvádí, že Komise měla zaslat nové námitky, neboť zaujala nový výklad konkurenční doložky, který má dopad na posouzení týkající se rozsahu protiprávního jednání, a nesplnila tudíž podstatnou formální náležitost a porušila právo žalobkyně na obhajobu, což odůvodňuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného určení hodnoty tržeb souvisejících s protiprávním jednáním. Žalobkyně zejména uvádí, že zásadním prvkem pro analýzu existence potenciální konkurence, pro účely přesného výpočtu tržeb přímo či nepřímo souvisejících s protiprávním jednáním, musí být skutečná možnost vstupu na každý dotčený trh, to znamená neexistence nepřekonatelných bariér na vstupu a, pokud tomu tak je, existence skutečných a konkrétních možností podniku vstoupit na každý z trhů, přičemž nestačí, že Komise v napadeném rozhodnutí konstatuje, nesprávně, že nepřekonatelné bariéry neexistují.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2022 – Ryanair v. Komise

(Věc T-185/22)

(2022/C 213/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko) (zástupci: E. Vahida, F.-C. Laprévotte, V. Blanc, D. Pérez de Lamo a S. Rating, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise (EU) ze dne 22. prosince 2021 o státní podpoře SA.100121 (2021/N) – Portugalsko – COVID-19: Odškodnění společnosti TAP III a

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Komise nesprávně použila čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU a dopustila se zjevně nesprávného posouzení při přezkumu podpory ve vztahu ke škodám způsobeným pandemií COVID-19.
2. Druhý žalobní důvod: Rozhodnutí je v rozporu se zvláštními ustanoveními SFEU a s obecnými zásadami unijního práva, na kterých je založena liberalizace letecké dopravy v Evropské unii od konce osmdesátých let 20. století (tedy zákaz diskriminace, volný pohyb služeb a svoboda usazování).
3. Třetí žalobní důvod: Komise ne zahájila formální vyšetřovací řízení navzdory existenci „vážných obtíží“ a porušila procesní práva žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod: Komise porušila povinnost uvést odůvodnění podle čl. 296 odst. 2 SFEU.

Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – BNP Paribas v. ECB

(Věc T-186/22)

(2022/C 213/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: BNP Paribas (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oddíl 1.10 a oddíly 3.10.1 až 3.10.8 rozhodnutí ECB č. ECB-SSM-2022-FRBNP-7 (spolu s jeho přílohami) ze dne 2. února 2022 v rozsahu, v němž ukládá opatření, která je nutno přijmout k neodvolatelným platebním příslibům týkajícím se systémů pojištění vkladů nebo fondů pro řešení krizí;
- uložil žalované všechny náklady řízení;
- přijal podle článků 88 a 89 jednacího řádu organizační procesní opatření, aby ECB sdělila rozhodnutí týkající se neodvolatelných platebních příslibů přijatých za rok 2021 pro další bankovní instituce, a zejména ta, jež se týkají ostatních francouzských bankovních institucí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a porušení článku 266 SFEU. Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že ECB překročila pravomoci, které jí svěřuje nařízení č. 1024/2013⁽¹⁾, jak bylo vyloženo v judikatuře Tribunálu Evropské unie, když v rámci napadeného rozhodnutí uložila obecné zásadní opatření, které spočívá na úvahách, které nezohledňují její individuální omezitelnostní situaci.

2. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a porušení zásady řádné správy. Žalobkyně má za to, že ECB tím, že nezohlednila veškeré relevantní okolnosti charakterizující její specifickou situaci, vyvodila na její individuální situaci nesprávné závěry ohledně obezřetnostních rizik, které byly vyvolány použitím neodvolatelných platebních příslibů (dále jen „NPP“).
3. Třetí žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení z důvodu, že ustanovení unijního práva upravující použití NPP byla zbavena užitečného účinku. Vzhledem k tomu, že ECB založila svou analýzu na zásadních úvahách, které mohou vést pouze k požadavku úplného odpočtu NPP od kmenového kapitálu tier 1, vede to k tomu, že ustanovení unijního práva umožňující úvěrovým institucím využít NPP, aby se zbavily části svých závazků vůči fondům pro řešení krizí a systémům pojištění vkladů, by pozbyla svého užitečného účinku.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož ECB žalobkyni uložila odpočet, který je z hlediska její obezřetnostní situace neodůvodněný a nepřiměřený.

(¹) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63).

Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – BPCE a další v. ECB

(Věc T-187/22)

(2022/C 213/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: BPCE (Paříž, Francie) a dalších 51 žalobkyň (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oddíl 1.3 a oddíly 3.3.1 až 3.3.8 rozhodnutí ECB č. ECB-SSM-2022- FRBPC-10 (spolu s jeho přílohami) ze dne 2. února 2022 v rozsahu, v němž ukládá opatření, která je nutno přijmout k neodvolatelným platebním příslibům týkajícím se systémů pojištění vkladů nebo fondů pro řešení krizí;
- uložil žalované všechny náklady řízení;
- přijal podle článků 88 a 89 jednacího řádu organizační procesní opatření, aby ECB sdělila rozhodnutí týkající se neodvolatelných platebních příslibů přijatých za rok 2021 pro další bankovní instituce, a zejména ta, jež se týkají ostatních francouzských bankovních institucí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody, které jsou totožné nebo podobné žalobním důvodům předloženým ve věci T-186/22 BNP Paribas v. ECB.

Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – Crédit agricole a další v. ECB**(Věc T-188/22)**

(2022/C 213/63)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Crédit agricole SA (Montrouge, Francie) a dalších 63 žalobkyň (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oddíl 1.5 a oddíly 3.5.1 až 3.5.8 rozhodnutí ECB č. ECB-SSM-2022- FRCAG-5 (spolu s jeho přílohami) ze dne 2. února 2022 v rozsahu, v němž ukládá opatření, která je nutno přijmout k neodvolatelným platebním příslibům týkajícím se systémů pojištění vkladů nebo fondů pro řešení krizí;
- uložil žalované všechny náklady řízení;
- přijal podle článků 88 a 89 jednacího řádu organizační procesní opatření, aby ECB sdělila rozhodnutí týkající se neodvolatelných platebních příslibů přijatých za rok 2021 pro další bankovní instituce, a zejména ta, jež se týkají ostatních francouzských bankovních institucí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody, které jsou totožné nebo podobné žalobním důvodům uplatněným ve věci T-186/22 BNP Paribas v. ECB.

Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – Confédération nationale du Crédit Mutuel a další v. ECB**(Věc T-189/22)**

(2022/C 213/64)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Paříž, Francie) a 37 dalších žalobců (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oddíl 1.4 a oddíly 3.4.1 až 3.4.8 rozhodnutí ECB č. ECB-SSM-2022-FRCMU-6 (přijátého spolu s jeho přílohami) ze dne 2. února 2022 v rozsahu, v němž stanoví opatření, která mají být přijata ohledně neodvolatelných platebních závazků týkajících se systémů pojištění vkladů nebo fondů pro řešení problémů;
- uložil žalované náhradu všech nákladů řízení;
- přijal v souladu s články 88 a 89 jednacího řádu organizační procesní opatření, jehož cílem je, aby ECB sdělila rozhodnutí týkající se neodvolatelných platebních závazků přijatých pro jiné bankovní instituce na rok 2021, zejména rozhodnutí týkající se jiných francouzských bankovních institucí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody, které jsou totožné nebo podobné žalobním důvodům uplatněným ve věci T-186/22, BNP Paribas v. ECB.

Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – Banque postale v. ECB**(Věc T-190/22)**

(2022/C 213/65)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: La Banque postale (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oddíl 1.2 a oddíly 3.2.1 až 3.2.8 rozhodnutí ECB č. ECB-SSM-2022- FRBPL-1 (spolu s jeho přílohami) ze dne 2. února 2022 v rozsahu, v němž ukládá opatření, která je nutno přijmout k neodvolatelným platebním příslibům týkajícím se systémů pojištění vkladů nebo fondů pro řešení krizí;
- uložil žalované všechny náklady řízení;
- přijal podle článků 88 a 89 jednacího řádu organizační procesní opatření, aby ECB sdělila rozhodnutí týkající se neodvolatelných platebních příslibů přijatých za rok 2021 pro další bankovní instituce, a zejména ta, jež se týkají ostatních francouzských bankovních institucí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody, které jsou totožné nebo podobné žalobním důvodům předloženým ve věci T-186/22 BNP Paribas v. ECB.

Žaloba podaná dne 12. dubna 2022 – Société générale v. ECB**(Věc T-191/22)**

(2022/C 213/66)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Société générale (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oddíl 1.6 a oddíly 3.6.1 až 3.6.8 rozhodnutí ECB č. ECB-SSM-2022- FRSOG-7 (spolu s jeho přílohami) ze dne 2. února 2022 v rozsahu, v němž ukládá opatření, která je nutno přijmout k neodvolatelným platebním příslibům týkajícím se systémů pojištění vkladů nebo fondů pro řešení krizí;

- uložil žalované všechny náklady řízení;
- přijal podle článků 88 a 89 jednacího řádu organizační procesní opatření, aby ECB sdělila rozhodnutí týkající se neodvolatelných platebních příslibů přijatých za rok 2021 pro další bankovní instituce, a zejména ta, jež se týkají ostatních francouzských bankovních institucí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody, které jsou totožné nebo podobné žalobním důvodům předloženým ve věci T-186/22 BNP Paribas v. ECB.

Žaloba podaná dne 15. dubna 2022 – OT v. Rada

(Věc T-193/22)

(2022/C 213/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: OT (zástupci: J.-P. Hordies a C. Sand, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2022/427 ze dne 15. března 2022, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2022, L 87, s. 1) v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/429 ze dne 15. března 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2022, L 87, s. 44) v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložil Radě, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z námitky protiprávnosti čl. 1 písm. d) a g) nařízení Rady (EU) 2022/330 ze dne 25. února 2022, kterým se mění nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2022, L 51, s. 1) a porušení zásad rovného zacházení, právní jistoty a řádné správy.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článků 7 a 24 Listiny základních práv Evropské unie, porušení článků 2 a 3 Newyorské úmluvy o právech dítěte a porušení článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu.

5. Pátý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení obecné zásady proporcionality.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z nepřiměřeného porušení práva na vlastnictví, svobody podnikání a práva vykonávat povolání.

Usnesení Tribunálu ze dne 28. března 2022 – El Corte Inglés v. EUIPO – Rimex Trading (UNK UNIK)

(Věc T-144/21) ⁽¹⁾

(2022/C 213/68)

Jednací jazyk: španělština

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 163, 3.5.2021.

